

منتدى إقرأ الثقافي
نارای کوزہ لادہ تی

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

نزلہ

دفتریان و سوتن سلا

نامارہ کردی

سندو محمد سعید

2009

منتدى إقرأ الثقافي

للكتب (كوردس - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

ناد اہلی کونہ لایہ تی

لہ

فورٹان و سونہ نڈا

ناد اہی کومہ لایہ تی

لہ

قورٹان و سوتنہ نارا

نامارہ کررف

سندو محمد سعید

بوزلفو کروزو نو و نلاکہ ہنرا

۲۰۰۹ - ۱۴۳۰

ماڻي له ڄايدانهوي پاريزراهه يو
نوسينگه ي ته فسير

نـاوى ناميلكـه : نادابى كومهلآيه تي له قورئان و سوننه تدا
 نـاوى نوسـهـر : نهوا محمد سعيد
 چاپ و بلاو كردهـوى : نوسينگه ي ته فسير يو بلاو كردهـومو
 راكه يانندن / هـولـير
 خـسـهـت : نهوزاد كوڤيى
 بـهـرگ : لهـمـين مـخـلـص
 ديزاينى نـاـوهـه : عزالدين محمد
 نـؤـره و سـالـى چاپ : ٢٠٠٩ زـ سـنـيـهـم ١٤٣٠ ك
 تـسـيـر اـز : ٢٠٠٠ دانـه

له بـريـهـى مـر اـبـتـى گـشـى كـتـبـخـانـه گـشـتـيـهـكـان ژـمـارهـى سـپـاردنى (٧٨٤) سالى ٢٠٠٥ ى دراوهـن

تـفـسـيـر
 يو بلاو كردهـوه و راكه يانندن
 هـولـير - شـعـامـى دادـكا - ژنـر نوـتبـلى شـيرين بلاص
 ت : ٢٢٢١٦٩٥ - ٢٢٣٠٩٠٨ - ٢٥١٨١٣٨
 موبائل : ٢٢ ٥١ ٤٦٠ ٤٦٠ - ٠٧٥٠ ١٣٨٧٢٩١ - ٠٧٧٠
 tafseeroffice@yahoo.com
 tafseeroffice@maktoob.com
 altafseer@hotmail.com

www.al-tafseer.com

پيشه کي :

الحمد لله الصلاة والسلام على رسول الله محمد صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم.

له نيوان ههردوو كهس، دوو هاوړي، دوو كۆمهلّ وا ده خوازيّ جوړه مامه له يه ك و هه لس و كه وتي ك هه بي، تا په وړه وهى كاريان به شيوه يه كى سانا پروات به پرتوه. دياره چؤنيه تى مامه له و په فتار له گه لّ يه ك ترى ته نها خواى دهرونناس دهيزانى، چ مه نه هج و ياسايه ك دابنى، كه جوانكارى تيا بي و مهردومه كان ليك زوير نه بن و پرتي يه ك ترى بگرن، له بهر نه وه بهنده به نه ركى سه رشانى خوى زانى، كه هه لسى به ناماده كردن و هه لّ بژاردنى نادابى سه ره كى كۆمه لايه تى نيسلامى به پيى قورنان و سوننه تى پيغه مبهرى خوا ﷺ، بؤ نه وهى نم ناداب و ره فتاره جوان و پازاوانه ي نيسلام بهرجه سته ي خه لك بكرى و زيندوو بكرتته وه، چونكه له م پوژگار هى نيستادا زور له

مسولمانان نهم نادابه نیسلامیانه یان فہراموش کردووہو
لہڈیانی پروژانہ پیادہی ناکہن، کہ شیوازی شارستانیہت
پیشان دہدات.

لہ خوای بہخشنده دہخوازم نهم بہرہمہہ بچوکہم
بزیکاتہ (صدقہ جاریہ) و لہ گوناہہ زۆرہ کانم خوش بیی و
نیہت پاکی و خواویستیم پی بیہخشی، وام لیبکات کاری
خیروچاکہ نہنجام بدہم و، مہبہستم تہنہا تہویبت.

نورال محمد عبدالعزیز

۲۱/شوال/۱۴۲۶ھ

۲۳/۱۱/۲۰۰۵ز

ئادابى ئىسلامى ئە كۆمەلگا

شىۋازى ھەلس و كەوت و پەفتار لە نىو كۆمەلگا دا،
 پىناسە و ماھىيەت و ناوہ پۆكى گشت پىياز و بەرنامە و
 فىكرە يەك بەدەردە خات. ئىسلامىش كە تاكە بەرنامەى
 دارىژپراو و بىۋىنەى پەروەردگارە، خاوەنى چەند ئاداب و
 پەفتار و خوورە و شىتىكى شارستانىيەتە، كە لە ھىچ
 بەرنامەى تر بەر جەستە ناكرى.

ئەم ئاداب و پەفتارە كۆمەلەيە ئىسلامىيەتە، كە لە
 خوارە و دەيان ھىننە سەر سفەرى باس، پىۋىستە
 مسولمانان بە گشتى و بىۋىنەى و كەم و كورتى لە نىو
 خۇيان و كۆمەلدا پىادەى بكنە، بىسەلمىنن كە تەنھا
 ئىسلامە تاكە بەرنامەى نوۋى خواز و شارستانىيەت،
 بەرنامەيەك نىە خۇى دوورە پەرىز كات لە كۆمەلگا و
 گۆشە نىگا و وشك بىتتە بەرچا و.

ئەم ئادابو ئاكارو رەوشتانەي باس دەكرىن، بەرنامەي كارى رۆژانەي مەسولمانە، كە دەبىئو پىئويستە پىئوئەي پابەند بىتتو ئىسلامىكى جوان پىشان بەدات، كە خەلك كە جاوى لى بىكەن.

جا مەسولمان، ھەموو قورئانى لەبەربىتت، با (صحيح البخاري ومسلم) لەبەربىتت، بەلام لەگەل خەلكى وتە ناخۆش و قەسە رەق بوو، ھەست برىندار كەر بوو، نازارى دلى خەلكى دەداو... ھتتد، ئەوا ئەم قورئان لەبەركردن و فەرموودە لەبەركردن ھىچ سەردى نىسە، چونكە قورئان و سوننەت بۆ پىيادە كەردن ھەتتورن: ئەك بۆ خۆھەلكىشان و تەنھا خويىندەنەو.

دىيارىشە، كە ئىسلام بە جىھان بۆ بۆو، بەھۆي ئاكارو رەفتار جوانى بازارگانە مەسولمانە ئان بوو، ئەگىنا خەلك نەھاتن دىراسەي ئىسلام بىكەن، نىنجا مەسولمان بىن.

ئىسلام وتەو كەردارە، رەوشتو رەفتارى جوانە، رەچاوكەرى ھەستەكانە، مەفدەرى مەفانە، كەواتە

مسولمانیش ده بی پره نگدانه وهی نهم ئیسلامه بیت و نادابه کانی جیبه جی بکات، وهك له خواره وه باس ده کرین:

- ۱- نه ده ب و ناکاری مسولمان له گه ل خوادا.
- ۲- نه ده ب و ناکاری مسولمان له گه ل پیغه مبه ری خوادا ﷺ .
- ۳- نه ده ب و ناکاری مسولمان له گه ل دایک و باوکی.
- ۴- نه ده ب و ناکاری مسولمان له گه ل خزم و نزیکانی.
- ۵- نه ده ب و ناکاری مسولمان له میوانداری.
- ۶- نه ده ب و ناکاری مسولمان له به کارهینانی ته له فۆن و موبایل دا.
- ۷- نه ده ب و ناکاری مسولمان له کاتی نان خواردندا.
- ۸- نه ده ب و ناکاری مسولمان له کاتی خواردنه وه دا.
- ۹- نه ده ب و ناکاری مسولمان له کاتی سلاوکردندا.
- ۱۰- نه ده ب و ناکاری مسولمان له کاتی مۆلت وهرگرتندا.
- ۱۱- نه ده ب و ناکاری مسولمان له کۆپو مه جلیسدا.
- ۱۲- نه ده ب و ناکاری مسولمان له کاتی قسه کردندا.

-
- ۱۳- نهدهبو ناکاری مسولمان له گالتهو سوعبه تدا.
۱۴- نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی پیروزیباییدا.
۱۵- نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی سهردانی
نهخوشدا.
۱۶- نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی پرسه و
تدعزیه دا.
۱۷- نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی پڑمین و
باوه شکدان.

نه دهب و ناکاری مسولمان له گه ل خوادا

دیاره گهر چاکه له گه ل یه کیک کرا، نهوا ریزو نه دهب بهرامبهر به چاکه کاره که ده نویتری، پیوستیشه ریزو نه دهبی بهرانبهر بنویندری.

له هموو که سیش شایسته ترو پیوست تر، ریزو نه دهبی بهرانبهر بنویندری؛ خوای به خشنده یه، که چاکه و به خشه کانی نایه ته ژماردن ﴿وَلَا تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (النحل ۱۸) نه گهر هرچی چاکه ی خودایه بژمیرن، له ژماردن دوابی نایه ﴿. نه دهب و ناکاری بهرزنواندن بهرانبهر به خوای به خشش کار بهم شیوه یه:

۱- به ندایه تی کردنی و پرستنی:

نه مهش به وه دیتهدی، که به ته واری ملکه چی فرمانه کانی بیت و به گه وریه دابنسی له هموو کاریکدا.

دیارہ پەرستنیش تہنہا لہ نویژو پوژووو حہج و زہ کات کورت ہلنہ ہاتوہ، بہ لکو مانا فراوانہ کہی پەرستن نہوہیہ، کہ مرؤقی مسولمان ہر کاریک نہ نجام دہدات، لہ کاری پوژانہی لہ گہل مالو مندالی، لہ گہل ہاوریکانی، لہ کرین و فروشتنی و، لہ کاری فہرمانبہری و مامؤستایہتی، مہبہستی پی رہزامندی خوا بیئت و بہ پیتی بہرنامہ و مہنہجی شہریعتی خوا بیئت.

جا کہ پەرستن (العبادۃ) نہم مانا فراوان و گشتگیریدی ہہ بیئت، نہوا خوای بہ خشنده کردویہ تیہ مہبہستی بہ دیہیتان و ہینانہ بون، و ہک دہ فرموی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (۸) الذاریات ... من ہر بویہ جندو کہو مرؤم دروست کرد، تابمپہرستن ﴿﴾.

شہر ناسانیش نہم فیکرہیان بہم گوئیہ گوزارش کردوہ، کہ دہ لیتن: (النیۃ الصالحة تقلب العبادۃ عبادة... نیہت پاکی و باشی، عادہت و خوو نہریت بو پەرستن و ہردہ چہر خینی، کہواتہ نان خواردمان بہ

مه بهستی به هیزبون بو جیبه جی کردن و پیاده کرده کردن
 فرمانه کانی خوا، عیباده ته، خویندن و فیرخوازی به
 مه بهستی خزمه تکردن به مسولمانان، عیباده ته،
 جیهاد و خۆبه ختکردن له پیناوی بهرزکردنه وهی دینی
 خوا، عیباده ته، لابرندی شتیک له رینگا، که نازار به
 مسولمانان بگه یه نی، عیباده ته.

پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ
 بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ
 إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهُجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ،
 وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا
 فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ... به راستی نه نجامدانی
 کرده وه کان به پتی نیه ته کانه، هه رکه سو به پتی نیه تی
 خۆبه تی، هه رکه سسی کۆچه کردنی بو خواو
 پیغه مبه ره که ی بیّت، نهوا کۆچه که ی بو خواو
 پیغه مبه ره، هه رکه سیکیش کۆچه که ی به مه بهستی
 ده سته که وتنی دنیا بیّت، یان بو نه وهی ژنیک ماره
 بکات، نهوا کۆچه که ی بو نه وه مه به سته یه، که کۆچی
 بو کردوه)). متفق علیه.

۲- تاعهت و گوپرایه‌لی:

گوپرایه‌لی خوا به جیبه‌جی کردنی فه‌رمانه‌کانی و یاسا به‌پیزه‌کانی دیتهدی، هه‌روه‌ها به‌دورکه‌وتنه‌وه له‌و کارانه‌ی قه‌ده‌غهو حه‌رامی کردون.

هه‌ندی له زانایان تاعهت، به به‌رده‌وام بون له‌سه‌ر کاری چاکه و پیاده‌کردنی به‌رنامه‌ی خوا راقه ده‌که‌ن.

﴿فَأَسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتَ...﴾ (۱۱۲) هود ﴿﴾. هه‌روا خوا

ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا

وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (۳۰) فصلت

... نه‌وانه‌ش که گوتویانه: په‌روه‌ردگارمان خودایه‌و له

گفتیان لایان نه‌داوه‌و به‌رده‌وام بون له‌سه‌ر کاری چاکه؛

فریشته دینه لایان و پیمان ده‌لین: نه بترسن، نه خه‌م

بخون؛ مژده‌تان لی‌بی گه‌یشتونه نه‌و به‌هه‌شته‌ی، که

به‌لینتان پیدراوه ﴿﴾.

تاعہتی خوا بہ لگہی راستی خوشویستنہ،
 سہرپیچی و گوناہیش بہ لگہی ناراستی خوشویستنہ۔
 گوتراویشہ: (إن المحب لمن يحب مطيع... نہ و کہ سہی
 بہ کینکی خوش بوئ بہ گوی ہی دہ کات)۔

خوا بہ خشندهش بہ لینی بہ بنده گوتیراہ لہ
 خوشہ ویستہ کانی داوہ، کہ بہ ہشتی رازاویان
 پی بہ خشیت، وہك دہ فرموی: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
 وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
 وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ

رَفِيقًا ﴿۶۱﴾ النساء... ہر کہ سینکی بہ فرہرمانی
 خودا و نہم پیغہ مبرہہ بی، دہ بیٹہ ہاوری نہ وانہی خودا
 چاکہی دہ گہل کردون؛ لہ ریزی پیغہ مبرہرانہ
 خودا بہرستانی راستی و شہیدان و پیاوچاکان؛ پی
 ہاوری یانینکی چاکیشن نہ مانہ! ﴿۶۱﴾

ههروا دهه فرموی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ...﴾ (۳۱) آل عمران...
 بلی: نیه نه گهر خوداتان خوشدهوی، شوین من کهون،
 ههتا خوداش خوشی بوین و له گوناهاشین ببوری ﴿

۳- شهرم کردن له خوا:

شهرم کردن له خوا له گرنه گرتین پایهی ریزو نه ده به
 بهرانبه به خوی گهوره.

(الحیاء) شهرم له زمانه وانیدا مانای پۆشتهیی، ههروا
 مانای خۆده نه خستن، یان رازی نه بونه به شتیک، که
 پیچه وانهی شه رعی خویه، یان به ناشکرا نه نجام
 نه دانی سه رپیچی و گونا هوتاوان.

ههندی له زانایان پیناسهی شهرم (الحیاء) یان به وه
 کردوه، که: ره وشتو ئاکاری که بو وازهینان له کاری
 ناشیرین و، که مته رخمی نه کردن بهرانبه به خاوهن ماف.
 پیغه مبهری خوا ﷺ ئاماژهی به وه کردوه، که شهرم
 خیر و چاکهی به دو او هیه. عیمرانی کوری حصین - خوا
 لیتی رازی بی - گو تویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ

فهرموویه تی: ((الحیاء لا یاتی إلا بخیر)) متفق علیه.

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له فهرموده یه کدا رایشی شهرم
 (الحیاء) ده کات و ده فهرموی: ((استحیوا من الله حق
 الحیاء، قلنا إنا نستحي من الله يا رسول الله والحمد لله،
 قال: ليس ذلك، الإستحياء من الله حق الحیاء: أن
 تحفظ الرأس وما وعى، والبطن وما حوى، وتذكر الموت
 والبلى، ومن أراد الآخرة وترك زينة الحياة الدنيا، وأثر
 الآخرة على الأولى، فمن فعل ذلك فقد استحيى من
 الله حق الحیاء...)) وهك پیویست له خوا شهرم بکهن،
 گوتیان: نهی پیغه مبهری خوا، سوپاس بسّ خوا ئیمه
 شهرم له خوا ده کهین، فهرموی: نهوها نا. شهرم کردن له
 خوا وهك پیویست نهویه، که سهرت و چاوو گوئیچکه و
 زمانت له گوناهان بیاریزی، زگت و نهوهی له گهل
 زگدایه له گوناهان بیاریزی، ههروا یادی مردن و رزین
 بکهیت، ههركهسی رۆژی دوایی بوئی و جوانی و رازاوهیی
 دنیا واز لئی بیئنی و بهسهر دنیا ههلبوئی، جا
 ههركهسی ناوای کرد، نهوا وهك پیویست شهرمی له
 خوا کردوه)) رواه الترمذي عن ابن مسعود.

نہ بولہ یسی سہ مدرقہ ندی (شہرم) ی بہ دوو جوڑ داناوہو
گوتویہ تی: شہرم دوو جوڑی ہدیہ:

۱- شہرمیک لہ نیوان خۆت و خەلکدا.

۲- شہرمیک لہ نیوان خۆت و خوادا.

شہرم کردن لہ نیوان و خۆت و خەلک نہوہیہ، چاوت
بپاریزی لہو شتانہی بۆت خەلال نہی تہ ماشای بکہیت.
بہ لام شہرمی نیوان خۆت و خوا ی گہورہ بریتییہ لہ
ہست کردن و پیزانین بہ بہ خششہ کانی و، شہرم بکہیت
سہرپیچی فەرمانہ کانی بکہیت.

۴- شوکرانہ بژیڑی بہ خششہ کانی خوا:

سوپاسگوزاری و شوکرانہ بژیڑی، یان بہ دل، یان بہ
زمان، یان بہ کردہوہ دہردہ پردی.

شوکرانہ بژیڑی بہ دل بریتییہ لہ ہہ بونی ہستی
خیر و چاکہ نواندن بۆ ہہ موو خەلک، چونکہ ہہ موو
خەلک چاو لہ دەستی خوان و خۆشہ ویستریں کەس لای
خوا، نہو کە سہیہ بۆ چاو لہ دەستہ کانی سودمەند بیت.

شوکرانه‌بژیتری به‌زمان بریتیه له سوپاس و ستایشکردنی خوا، هه‌روا به‌رده‌وام زی‌کروپارانه‌وه‌و ته‌سیحات کردن.

شوکرانه‌بژیتری به‌کرده‌وه‌ش به‌وه دیتیه‌دی، که نه‌ندامه‌کانی جه‌سته له جیبه‌جێ‌کردنی فه‌رمانه‌کانی خوا به‌کاربهێنریت‌و، سه‌رپیتچی خوای پێ‌نه‌کریت.

دیاره شوکرانه‌بژیتری نیعمه‌تی چاو بریتیه له پاراستنی و دانه‌واندنی له‌ناست نه‌و شتانه‌ی خوا چه‌رامی کردوون، وه‌ک ته‌ماشانه‌کردنی ئافه‌رتی نامه‌چه‌م و گۆفاره‌ روت و نیمچه‌ روته‌کان و فلیمه‌ بی‌ئاپروه‌کان.

شوکرانه‌بژیتری زمانیش بریتیه له‌ غه‌یبه‌ت نه‌کردن و دوزمانی نه‌کردن و قسه‌ نه‌هێنان و نه‌بردن و تێک نه‌دانی نی‌وان دو‌کسه‌ و فیتنه‌یی نه‌کردن و هه‌ست بریندارنه‌کردنی خه‌لک و ته‌ریق نه‌کردنه‌ویان.

شوکرانه‌بژیتری هێزو تواناش بریتیه له‌ سه‌رخستنی چه‌وساوان و زولم نه‌کردن و خه‌بات و تێکۆشان له‌ پیناوی خوا.

شوکرانه‌بژیتری نیعمه‌تی دارایی و ده‌وله‌مندی بریتیه له یارمه‌تیدان و کۆمه‌کی هه‌ژارو نه‌داران، به‌بێ منه‌ت کردن و به‌چاو دادانه‌وه.

خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموی: ﴿... لَیْنِ شَکَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَیْنِ کَفَرْتُمْ...﴾ ۷ یراهیم ... گه‌ر شوکرانه‌بژیتریم بن بۆتان زیاد ده‌که‌م ﴿...﴾.

۵- رازی بون به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خواو نارام گرتن له‌کاتی به‌لاو ناخۆشیدا:

باشترین وته‌ سه‌باره‌ت به‌ قه‌زاقه‌ده‌ر فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ره ﷺ، که ناراسته‌ی ئیبن عه‌بباس ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ((یا غلام انی أعلمک کلمات: احفظ الله يحفظک، احفظ الله تجده تجاهک، إذا سألت فاسأل الله، وإذا استعنت فاستعن بالله، واعلم أن الأمة لو اجتمعت علی أن ینفعوک بشيء، لن ینفعک بشيء، قد کتبه الله لک، ولو اجتمعوا علی أن یضروک بشيء، لن یضروک بشيء، قد کتبه الله علیک، رفعت الأقلام وجفت

الصحف))... کورپیژگه! جند و شهیه کت فیترده کهم: دینی
 خوا بیاریزه، خوا ده تپاریزی، خوا بیاریزه، خوا بهره
 روت دئ، گهر داوای شتینکت کرد، تهنه له خوا
 داوابکه، گهر داوای فریاکه وتنت کرد که به فریات بی،
 تهنه هاواری خوا بکه، بزانه گهر هموو خهلکی
 کۆببنه وه بیانیه وی سودینکت پی بیه خشن، که خوا
 نهینوسی بی، ناتوان سودت پی بیه خشن، ههروه ها
 هموی کۆببنه وه بیانیه وی زیانت پی بگه یه نن، که خوا
 نهینوسی بی، نهو زیانته پی ناگات، قهله مه کان له
 نوسین هه لگیران و پهراوه کانیش وشک بونه وه (واته:
 قهزاو قهدهری خوا براوه ته وه). رواه الترمذی وقال:
 حدیث حسن صحیح.

کهواته: بابای مسولمان وه که نه ده بو و پیتزنواندن
 بهرانبهر خوای خۆی، رازییه به ههر چ شتیک به سهری
 بیت، که خوا براندوو یه تیه وه و پاداشتیشی له سهر
 بهرده گریته وه، هه رگیز ناره زایی بهرانبهر به خوا
 ده رنابری، که بۆچی نه م به لآو ناخۆشیه ی به سهر

هیناوه، بهلکو دلی بهم نایمه ده داتموه که ده فرموی:

﴿... وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿۱۷۵﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۱۷۶﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ

مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿۱۷۷﴾ البقرة

... مژده بده بهو که سانهی خۆراگرن، نهو که سانهی که

توشی چۆر تیک دهن، ده لاین: نیمهش هر نی خواین و

هر بۆ لای نهو ده چینهوه، خیر و بیرو به زهیی

پهروه ردگاریان بۆ ده باری و شارهزا له ری نهوانن. ﴿

نه دهب و ناکاری مسولمان له گه ن پیغه مبهری خوا ﷺ

دیاره مسولمانی پابه ند به دینی خواو ژيرو له خواترس،
ههست به و پایه و پرتزه ی پیغه مبهرد ده کات، که له لایه ن
خوا ی گه و ره وه لیئی نراوه .

ههست ده کات پیغه مبهری که هه ر له سه ره تای ژیانی تا
کو تا ژیانی، خاوه نی په وش ت به رزی و قوربانیدان بووه،
هه رده م به خه می نوممه ته که یه وه بووه، که خوا ی به خشنده له
نوممه ته که ی خو ش ببی و چاوپوشی له گونا هه کانیا ن بکات .

جا پیغه مبهریک خوا ی خاوه ن شکۆ ده رباره ی بفرموی:
﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿۱﴾ الْقَلَم ... به راستی تو ناکارو
په وش ت زور به رزه ﴿﴾ . نه مه گه و ره ترین بر وانا مه و
مه دالیا به بو پیغه مبهرد ﷺ، پیویسته پرتزی لی بگیری و
نه دهبی له به رانه ردا بنویتری .

ریزگرتن و نه دهب نواندنیش فدرمانتیکی خواجه، که ده بی گشت پرواداریک پیاده ی بکات و پیغه مبهری له لا خوشه ویست بیت، نه و پیری خوشه ویستی، دهنگی به سردا به رزنه کریته وه وه ک خوا (جل جلاله) ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَلُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ (الحجرات... نه ی گه لی خاوه ن باوه ران! ناشی دهنگتان سر دهنگی پیغه مبهر که وی. دهنگیش هیته به رزمه کن وه که له گه ل یه کترا قسه ده کن، که کارتان لی بوچه ل بی و خوتان به خوتان نه زانن ﴿﴾.

نه دهب و ریزنواندن به ران بهر به پیغه مبهری خوا ﷺ به م شیوهیه ده بیت:

۱- گوپرایه لی کردنی پیغه مبهرو شوتنکه وتنی له گشت کاروباره کانی دنیا و ناخیرهت، خوی گه و ره ده فرموی:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا ءَعْمَلَكُمْ ۖ ﴾ (۳۳) محمد ﷺ

گوپرایه لی کردن و به رفه رمانی پیغه مبه ر، مسوگه ری به هه شته و سه ری پیچی کرد نی شی، مسوگه ری دوزه خه، وهك له نه بوهورهیره ده گپرتته وه، كه پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((كَلَّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي، قِيلَ أَوْ مِنْ أَبِي يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبِي... هَهُمُو ثَوْمَهُتِي مِنْ دَه چنه به هه شت، مه گه ر نه و كه سه ی خزی نه یه وئ بجیته به هه شت. گوتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا: کی هدی نه یه وئ بجیته به هه شت؟ فه رموی: هه ركه سی گوپرایه لی و به قسه ی من بکات، ده چیته به هه شت، هه ركه سی کی ش سه ری پیچی من بکات و به قسم نه کات، نه وایه وئ بجیته به هه شت)) رواه البخاري.

سه باره ت به شوینکه وتنی پیغه مبه ر له هه مو کاروباریک، خوای گه وره ده فه رموی: ﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ

تَجُونَ اللَّهَ فَأَتِعُونِي يُحِبِّبْكُمْ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ...

③۱ آل عمران... بلتى: گەر بەراستى خواتان خۇشدهوى و شويىنى من بکهون، خوا خۇشتانى دهوى و له گوناھيشتان خۇشدهوى ﴿﴾.

۲- هيچ كەس هيئدهى پيغەمبەرى نازيز، خۇش نهويستى، تەنانهت دايك و باوكيش. وانا خۇشهويستى پيغەمبەرى نازدار پيش خۇشهويستى دايك و باوك و هموو كەسيكه، وهك خوى ﷺ ده فرموي: ((والذي نفسي بيده لا يؤمن أحدكم حتى أكون أحب إليه من ولده و والده والناس أجمعين... سويئند بهو كەسهى گيامى بەدهسته، نيمانى هيچ كاميكتان تهواو نابى، هەتا منى له مندالى و باوكى و هموو خەلك خۇشتر نهويت)) متفق عليه.

كەواته، ئەو كەسهى پيغەمبەرى ﷺ وهك پيويست خۇشنهوى، ئەوا نيمانى تهواو نيهو ده بى چاوبه خۇيدا بخشيئته وه.

٣- هیچ کەسی بە سەردارو پیتشەواو رابەر و سەرکردهی راستەقینه دانەنرێ، جگە لە پیتغەمبەر، چونکە خوا ئەوی هەلبژاردوووە نەم نازناوانە هەر لە خۆی دێ. خوا دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۗ﴾ (١١) الأحزاب... بێگومان پیتغەمبەری خودا سەرمەشقی چاکە بۆ ئێوە و بۆ هەرکەسێ کە بە خودا و رۆژی سەڵا هیوادارە و هەر خەریکی یادی خوا بە.

٤- پازی بون و ملکه چى هەر حوکمێک و بریارێک، کە پیتغەمبەری خوا براندویه تیهو، وەك خوا دەفەرموێ:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۗ﴾ (٦٥) النساء... نەخیر (وانیە کە خۆیان بە باوەردار پێشان دەدەن) سوێند بە پەرورەدگارت، بروادار نین، تا تۆ نەکەنە دادوەر لە هەر

ئاژاۋە. دۈبەرە كىيە كى نىۋانىندا، لە پاشان ھەست نە كەز
لە دەروياندا بە ھىچ بىر رايىك لەو بىر پارەى تۇ دوتە.
ملكەچ نە كەن بە ملكەچىە كى تەواو.

ئەم حوكم و ياسايە، تا رۇژى دوايى، بەردەوامە. بۇيە
ھەر كىشە و گرفتىك بىتتە پىشەو، دەبى بۇ قورنانو
فەرمودە كانى پىغەمبەر بگەر پىرتتەو، نەك بۇ ياساي
دەستكردى مرۇشى عەقل سنوردار. خواى گەورە
دە فەرموى: ﴿... فَإِنْ نَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ﴾ النساء... گەر لە شتىك ناكۆك بون و
كىشە ھاتە پىشەو، ئەوا بۇ حوكمى خواو پىغەمبەرى
بگەر پىننەو.

۵- خۇشويستىن و دۇستايەتى كردنى ئەو كەسانەى
پىغەمبەرى خوا خۇشى دەوین، ھەروا خۇش نەويستىن و
دۇستايەتى نە كردنى ئەوانەى پىغەمبەر خۇشى ناوین و
ناحەزە پىيان. ھەروا دلخۇش بون بەو شتانەى
پىغەمبەر پىتى دلخۇش بوو، ھەز نە كردن بەو شتانەى

حزری پی‌ننه کردوه. بویه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فرمویه‌تی: ((...فَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ... گهر له شتیک قه‌ده غم کردن، لی‌ دورکه‌ونه‌وه، گهر فرمانم به کاریکیش کرد بیکن، نه‌وا به‌پی‌ی تواناتان جیبه‌جیبی بکن)) متفق علیه.

۶- هرکاتی ناوی پیغه‌مبهر هات، ده‌بی بگوتری: (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، چونکه خوی به‌رزو مه‌زن فرمانی کردوه سه‌لاواتی بؤ بنیردری وه‌ک ده‌فرموی:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (۵۱)

الاحزاب... خواو مه‌لایکه‌ته‌کانی سه‌لاوات نه‌ده‌ن له‌سهر پیغه‌مبهر، نه‌ی که‌سانی پرواتان هیناوه سه‌لاوات له‌سهری بدن و سه‌لامی لی‌بکن به سه‌لام لی‌کردنیکی گرنگ.

دیاره سه‌لاواتی خوا له‌سهر پیغه‌مبهر وه‌سفو سه‌ناو باس کردنیه‌تی به چاکه له‌ناو کومه‌لی هه‌ره به‌رزوی

مه لاتی که داا، سه لاتی مه لاتی که، تزاگردنیاته بژی له لای خوا.

۷- زیندوگر دته وهی سوتته ته کانی پیغه مبهه، وه که ریش و سیواک و هاوشیوه کانی و گه یاندنی بانگه وازه که ی به خه لک، هه روا خۆ دروخستنه وه له و شتانه ی نه و له دیندا نه یگر دووه، خوا ده فه رموی: ﴿... وَمَا ءَانَكُمْ الرَّسُولُ فَاخْذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا...﴾ (الحشر ۷) نه وهی پیغه مبهه هیناویه تی له حوکم و یاسا و ناکاری جوان و هه ریگرن و جیبه جی بی بکه، نه و شتانه ش که لی تان قه ده غه ده کات مه یکه و وازی لی بهینن ﴿... خۆیشی ﷺ ده فه رموی: ((علیکم بسنتی و سنة الخلفاء الراشدين المهديين، عَضُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ... ده ست به ریبازو سوننه تمه وه بگرن، هه روا ده ست به رپو شوینی خه لیفه سه رپاسته کاتم بگرن، به ددانه کان بیگرن، نه کهن له کارویاری دیندا، شت دابهینن، چونکه هه موو شت داهینانیک له دین گو مریایی و

سەرلیشواویه)) رواه أبو داود والترمذي وقال حديث حسن صحيح.

خاتوو عانیشه گوتویه تی: پیغه مبهری خوا
 فەرمویه تی: ((من أحدث فی أمرنا هذا ما لیس منه
 فهورد... هەرکەسێ لێم کارە ی دینمان، شتیک
 دا بهیستی که له دینه که دا نهییت، ئەوا ئەو شتە
 دا هیتراوه قبول نیه و پەد دە کریتەوه)) متفق علیه.

۸- له کاتی سەردانی کردنی له قەبرە کە ی و مزگەوتە کە ی،
 نابێ دەنگ بەرز بکریتهوه و ژاوه ژاوه دەنگ بکریت،
 بە لکو دەبی بە ئە دەب و ریزه وه و بە دەنگی کی نزم
 سەلامی لێ بکری. خوای گهوره ده فەرموی:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
 النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
 لِبَعْضٍ... ﴿٢﴾ الحجرات... ئە ی گەلی خاوه ن باوه پان!
 ناشی دەنگتان سەردەنگی پیغه مبهر که وی. دەنگیش
 هینده بەرز مه که ن، وه که له گەل یه کتردا داخپون؛ که
 کارتەن لێ پوچەل بی و خۆتان به خۆتان نهزانن.﴾

نه ده بو ناکاری مسولمان

له گه ن دایک و باوک

شاراوه نیه دایک و باوک بو پینگه یانندی رۆله کانیان و نه و نخونی کردن له پیتناو بهرژه و نه دیه کانیان چه نده ها زه حمهت و ناخۆشی و موعانات دیته ریگیان، ههروه ها به تهنگ سۆزو خۆشه ویستی رۆله کانیانه وه دین، به تایبتهت دایکی به سۆز، که زه حمهت و نازاری زۆر ده بینن بو پهروه ده کردنی منداله کانی، له بهرانه بهر نه م موعاناته ش تهنها خوی گه وه پاداشتی شایسته ی خوی ده داته وه.

جا له بهرانه بهر چاکه کانی دایک و باوک پتویسته رۆله کان وه فادارو به نه مه ک بنو، چاکه کار بن له گه لیانداو

مافه کانیان نه فه وتینن، خوی گه وه ده فه رموی: ﴿وَقَضَىٰ

رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا... پهروه ردگارت

فرمانی دا، جگه لهو کهسی دی مه په رستن، سه بهرته به

دایک و بابیش چاکه بکه ن. ﴿۲۳﴾ الإسراء ﴿﴾

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا... نِيَمَهُ مَرْؤُفْمَانَ﴾
 راسپارد، له گه ل داک و بابی خوی چاکه بکا (۸) العنکبوت ﴿
 چاکه کاری له گه ل دایک و باوک به گویره ی نهم ناداب و
 ناکارانهی خواره وه دیتته دی:

۱- گوپراه لئی کردنیان له چاکه دا: گوپراه لئی دایک و باوک
 له خو شه ویستییه وه سهرچاوه ده گریت، هیچ شتیک لای
 دایک و باوک نه وه نده زه حمهت نیه، هینده ی سهریپچی و
 گوپراه لئی نه کردنی رۆله کانیان، دیاره نه مهش ده بیته
 نازاردانی دلیان و، رۆله کانیان ده بنه (عاق) واته:
 نازاردهری دلئی دایک و باوک، که له گوناوه گه وره کانه.

عن عبدالله عمرو بن العاص قال: قال رسول الله
 ﷺ: ((الكبائر: الإشراك بالله، و عقوق الوالدين، وقتل
 النفس، واليمين الغموس ... گوناوه گه وره کان بریتین
 له: هاوبهش دانان بو خوا، نازاردان و سهریپچی دایک و
 باوک، کوشتنی که سیک به ناحق، سویندی به درق)) رواه
 البخاري.

لەم فەرموودە یەدا داوی هاوێڵ بپێاردان بۆ خوا نازاردان و سەرپێچی دایک و باوک بە گوناھە گەورەکان دانراوە، بەلام گۆتێرایە ئێکەردنی دایک و باوک دەبێ لە چاکەکاریدا بیت، نەک لە گوناھو تاوان، چونکە ((لا طاعة بشر في معصية الله، إنما الطاعة في المعروف ... له سەرپێچی کردنی فەرمانەکانی خوا، نابێ بە گۆتێ هیچ کەسێ بکری، بە لکو بە گۆتێ کردن لە چاکە کردنە)) رواه أحمد والبخاري ومسلم.

جا کاتێک دایک و باوک داوا لە ڕۆڵەکانیان دەکەن هاوێڵ بۆ خوا بپێار بدەن، یان تاوانێک بکەن، نابێ گۆتێرایە ئێیان بکەن، بەلام دەبێ چاکەیان لە گەڵدا بکەن، وەک خۆی گەورە دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا... ئە گەریش هانیاندا ی شتێ بکە ی بە شەریکەم کە خۆت هیچی لێ نازانی، فەرمانیان بە جێ مەهێنە، لە دنیا دا بە خۆشی لە گەڵیان بۆی ﴿١٥﴾ لقمان ﴿﴾

تھو چاکہ کردندی کہ خوی گہورہ لہم نایہ تہ باسی
 دہکات دہبئی بہردہ وام بیت و نابئی توندوتیژیان لہ گہ لدا
 بکرری بہ بہانہی نہوہی موشریکن، بہ لکو دہبئی
 رۆلہ کان جہخت لہ سہر مسولمانبونیان بکن، نہ مہش
 بہ کردہوہی جوان و زمان شیرینی و نہرمونیانی لہ
 (صحیحین) دا ہاتوہ، لہ عبداللہی کوری مہسعودہوہ
 کہ گوتویہتی: سألت النبی ﷺ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى
 اللَّهِ تَعَالَى، قَالَ: ((الصَّلَاةُ عَلَى وَقْتِهَا، قُلْتَ تَمْ أَيُّ؟ قَالَ
 بَرُّ الْوَالِدَيْنِ، قُلْتَ: تَمْ أَيُّ؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ...
 پرسیارم لہ پیغہ مہر کرد، خوا چ کردہوہیہ کی
 پی خۆشہ، نہویش فہرموی: نویتژکردن لہ کاتی خۆی،
 گوتم: پاشان چی دی؟ فہرموی: چاکہ نواندن لہ گہ ل
 دایک و باوک، گوتم: پاشان چی دی؟ گوتی: خہ بات و
 تیکۆشان لہ پیناوی خوا)).

نابئی گوپڑاہ لیبیان بکرری لہ بہشودانی بہزۆرو ژن
 ہیٹانی بہزۆر، کہ کچ و کور پی رازی نین، یان نابئی
 بہقسہی نہوان، پیاو خیتزانہ کہی تہ لاق بدات، نہوہ تا

سہ بارہت بہم مہ سہ لہ یہ پرسیار لہ عومہری کورپی
خہ تتاب (خوا لیتی رازی بی) کرا، گہر باوکیک بہ
کورہ کھی گوت ہاوسہرہ کھی تہ لاق بدات، نیمام
عومہر فہرمووی تہ لاقی نہ دات، چونکہ گوت پراہ لئی لہ
چاکہ کاریدا دہ بیت.

۲- نابیی بہرانبہر دایک و باوک ناپرہ زایی و وہرس بوون
دہ ربپری، کہ داوای شتیک لہ پڑلہ کانیان دہ کمن خوای
گہورہش دہ فہرمووی: ﴿... فَلَا تَقُلْ لِمَا آفَى وَلَا
نَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا...﴾ ہہرگیز
تؤفیشیان پی مہ لئی و تییان مہ خورہ و بہ زمانی خوش
بیان دوینہ ﴿۲۳﴾ الإسراء ﴿﴾

کہ واتہ لہ کاتی داواکردنی ہہر شتیکیان دہ بی بہ
زمانہ کی شیرین و قسمی جوان وہ لآمی داواکاریہ کانیان
بدیتموہ، نہ مہش فرمانی خوای گہورہ یہ، ہہر وہا
لہ کاتی داواکاریان وشہی (تؤف) کہ نیشانہی ناپرہ زایی
یہ، لہ بہرانبہریان نہ کری، نابیی پڑلہ کان دہنگیان
بہ سہر دایک و باوکیان بہرز بکہ نہ وہو و نابیی بہ سوک

سهیر بکرتین و بیروبوچوونیان به کهم بگیری، به تاییه تی
 گهر دایک و باوک نه خوئنده وار بوون.
 له کاتی پروونکردنه وهی شتی کدا، یان پروونکردنه وهی
 دین، ده بی به شیوازیکی جوان و به سۆزو میهره بانئ
 بویان پروون بکریته وه.

ههروه ها ده بی بالئ ملکه چی و سۆزیان بو پابخهین و
 دعای خیریان بو بکهین، وه ک خوی گهوره
 ده فهرموی: ﴿وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ
 وَقُلْ رَبِّ أَرْحَمَهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا... به بی فیزی
 بیانخه ژیر بالئ به زهیی و بلئ: نهی پهروه دگرم! وه کو
 نه مان منیان به شلکی پیگه یاند، توش وه بهر
 به زهیی خوئیانخه ﴿۲۶﴾ الإسراء ﴿﴾

دوعا کردن بویان له دواى مردنیان سودیان پی ده گات و
 پلهیان له به هشت بهرز ده کات وه ک پیغه مبهری خوا
 ﷺ ده فهرموی: ((إِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ- لَيَرْفَعُ الدَّرَجَةَ
 لِلْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي الْجَنَّةِ فَيَقُولُ: يَا رَبِّ! أَتَى لِي هَذِهِ؟
 فَيَقُولُ؟ بِاسْتِغْفَارٍ وَلِذَلِكَ لَكَ.. خوی گهوره له به هشت

پلهی بندهی چاک بهرز ده کاتهوه، شهویش ده لئى: شهی
 پهروه ردگارم! شهه پلهیهه له کوئ سوو؟ شهویش
 ده فهرموئ: بههؤی داوای لیخو شیبونی کوپه که ته بوئ))
 رواه أحمد والطبرانی فی الأوسط ورجالهما رجال الصحیح
 عن أبي هريرة.

هه که سیکیش له کاتی زیندوویی دایک و باوکیدا
 نهیتوانی بی چاکه یان له گهلدا بکات با له دواى مردنیان
 چاکه یان له گهلدا بکات، شهویش به پارانهوه له خوای
 گهوره که له گوناهیان خو ش بیت.

۳- له نادابی چاکه کردن له گهل دایک و باوک شهوهیه
 پهیمان و وهسیه تنامه و پاسپارده یان جیبه جی بکری،
 گه تاوان و گونا نه بوو، ههروه ها پیزی هاوپریکانیان
 له دواى مردنیان بگیری و سهردانیان بکری.

پیغه مبه ریش ﷺ ده فهرموئ: ((ان ابر البر صلة
 الولد اهل ود آبيه... باشتین چاکه شهوهیه، کوپ
 هاموشوی براده رو دوستانی بکات و پیزیان بگری))
 رواه مسلم عن عبدالله بن عمر .

لہ فہرموودہ یہ کی تر دا ہاتوہ عن مالک بن ربیعۃ الساعدي قال: ((بينما نحن جلوس عند رسول الله ﷺ إذ جاء رجل من بني سلمة فقال: يا رسول الله هل بقي من برّ أبيّ شيء بعد موتهما؟ فقال: ((نعم الصلاة عليهما، والإستغفار لهما، وإنفاذ وعدهما من بعدهما، وصلة الرحم التي لا توصل إلاّ بهما، وإكرام صديقيهما)) رواه أبو داود والحاكم في المستدرک (۱۵۵/۴) وقال: صحيح على شرط الشيخين، ولم يخرجاه، وقال الذهبي: صحيح.

۴- دەبئ پۆلەکان لە بەردەم دایک و باوکدا بەشیوہیەکی جوان و لایەق و پێک دابنیشنو، خۆیان دوورخەنەوہ لە بی موبالاتی وەک قاچ درێژکردن و قاچ لەسەر قاچ دانان و دەست هەلپێرین بەرامبەریان، نابێ لە بەردەم ئەواندا پۆلەکان پال بکەون، یان خۆیان پووت بکەنەوہ، یان بە قاقا پێ بکەنن، وە نابێ لە کاتی پۆیشتن دا پێش باوک بکەون و نابێ لە پێش ئەو دابنیشن و نابێ بەناوی خۆیان بانگ بکرتین، وەک لە فەرموودە ی

پێغه مبهردا ﷺ هاتوووه: ((عن أبي هريرة أن النبي ﷺ رأى رجلاً معه غلام، فقال للغلام: من هذا؟ قال أبي، قال: فلا تمس أمامه، ولا تستسب له، ولا تجلس قبله، ولا ادعه باسمه)) رواه ابن السني وعبدالرزاق في مصنفه (١٣٨/١١) وقال حبيب الرحمن الأعظمي معلقاً: (والحيث أخرجه البخاري في الأدب المفرد).

٥- پێویسته له کاروباریاندا یارمهتیان بدری و شتیان بۆ ههلبگیڕی، چونکه زۆر ناشیرینه و بێ پرێزییه، گهر له گهڵ باوک بهر پێگادا برۆی و باوک شت ههلبگیڕ و کور به دهست به تالی بپروات و ههیه ههله گهڕی. ههروهها کچیش به هه مان شیوه له پێک و پێککردنی مالدا ده بێ یارمهتی دایکی بدات.

٦- ده بێ سومعهی دایک و باوک بپارێزرێ ئه مهش به وه دێته دی که رۆله کان زیان به خه لک نه گه یه ننو خراپه کار نه بن له گه لێاندا، تا وه کو خه لکیش به ره پهرچی خراپه کاریه کانیا ن نه ده نه وه به جنی و دان و دل بریندار کردن.

نابی جنیو بہ دایک و باوک بدری، کہ لہ گوناہہ
 گہورہ کانہ، جنیودان بہ دایک و باوک بہ وہ دہبی کہ تو
 جنیو بہ دایک و باوکی دژہ کہت بدہی و نہویش جنیو بہ
 دایک و باوکی تو بداتہوہ، وہ ک پیغہ مہری خوا ﷺ
 دہ فرموی: ((من الکبائر شتم الرجل والديه)) قالوا: یا
 رسول اللہ! وهل یستم الرجل والديه؟ قال: ((نعم یسبُ
 ابا الرجل فیسبُ اباہ، و یسبُ امہ... لہ گوناہہ
 گہورہ کان نہوہیہ، مرؤف جنیو بہ دایک و باوکی بدات،
 گوتیان: نہی پیغہ مہری خوا ﷺ! کہس ہہیہ جنیو
 بہ دایک و باوکی بدات؟ فرموی: بہ لئی، نہو کہسہ
 جنیو بہ باوکی بہ رامبہرہ کہی دہدات، نہویش جنیو بہ
 باوکی نہو دہدات، ہہروا جنیو بہ دایکی دہدات،
 نہویش جنیو بہ دایکی دہدات، نہویش جنیو بہ دایکی
 نہو دہدات)) متفق علیہ.

تیبینی: لہ گہل باسکردنی نہدہب لہ گہل دایک و باوکان،
 ہندی لہ پاداشتی چاکہ کاری لہ گہل دایک و باوک و
 ہندی لہ سزاکانی خراپہ کارانیان دہ کہین:

یه کم: پاداشته کان:

۱- به پلهی یه کم ده بی چاکه له گهل دایک بکری، چونکه بههشت له ژیر پی یهوه دهست ده کهوی، روی الإمام احمد عن المقدم بن معد یکر، عن النبي ﷺ قال: إن الله يُوصيكم بأمهاتكم ... إن الله يُوصيكم بأمهاتكم ... إن الله يُوصيكم بآبائكم ... إن الله يُوصيكم بالاقرب فالاقرب) رواه ابن ماجه من حديث عبدالله بن عياش. عن جاهمة مرفوعاً: (ألزمها، فأن الجنة تحت أقدامها) رواه الإمام احمد والنسائي (صحيح) صحيح الجامع (۱۹۲۴) ورواه البخاري في الأدب والطبراني.

۲- دایک و باوک سه چاوهی بههشت و دوزخن و ره زامهندی خوی گهوره به ره زامهندی نهوانهوه بهستراوتهوه، وهک له فهرموده دا هاتوه: روی ابن ماجه عن أبي أمامة أن رجلاً قال: يا رسول الله! ما حق الوالدين علي ولدهما؟ قال: ((هما جنتك ونارك)). وروی الترمذي عن ابن عمرو بن عاص: أن رسول الله قال:

((رضا الرَّبِّ في رضا الوالد، وسخط الرَّبِّ في سخط الوالد)) ورواه ابن حبان ، انظر السلسلة الأحاديث الصحيحة رقم (٥١٦) ورواه الحاكم في مستدرکه (١٥٢/٤) وقال: صحيح على شرط مسلم.

٣- له دنیادا بهر هکته ده که ویته ته من و وه چه و رزقه وه، وه که پیغه مبهری خوا ﷺ ده فه رموی: ((من سده أن یمد له في عمره، ویزداد في رزقه، فلیبرّ والديه، ویصل رحمه)). رواه أحمد عن أنس، وه ده فه رموی: ((من برّ والديه طویب له، زاد الله في عمره)) رواه أبو یعلی والطبرانی والحاکم (وقال: صحیح، وأقره الذهبی والأصبهانی عن معاذ بن أنس.

٤- چاکه کردن له گهلّ دایک، ده بیته مایه می سرپینه وهی گونا هو تاوان، (روی الترمذی عن ابن عمر أن رجلاً أتى النبی فقال: یا رسول الله! انی أصبت ذنباً عظیماً، فهل لی من توبة؟) (فقال: (هل لك من أم)؟ قال: لا، قال: (هل لك من خالة؟) قال: نعم، قال: فبرها... نیین عومدر گوتویه تی: پیاویتک هاته لای پیغه مبهر ﷺ و گوتی: نهی پیغه مبهری خوا! گونا هیکی گه وره م

کردوه، نایا بۆم هدیہ تهویه بکه م؟ پیغه مبه ر ﷺ
 فهرمووی: دایکت ماوه؟ گوتی: نه خیر، فهرمووی:
 خوشکی دایکت ماوه؟ گوتی: به لئی، فهرمووی:
 که واته چاکه له گه ل نهودا بکه)) . رواه الحاکم بالفاظ
 متقاربة وقال: صحیح الإسناد.

دووه م: سزاکان:

۱- نازاردانی دئی دایک و باوک له گونا هه گه وره کانه و
 ده بیته مایه ی خه شی خواو ته ماشانه کردن به چاری
 ره حمدت له رۆژی قیامه تدا، هه روا هۆیه که بۆ نه چرونه
 به ههشت له (صحیح) ی بوخاری و موسلیم دا هاتووه
 عن ابي بكر قال: قال رسول الله ﷺ ((ألا أنبئكم
 بأكبر الكبائر؟)) قلنا: بلى يا رسول الله قال:
 ((الإشراك بالله وعقوق الوالدين)) وكان متكئاً فجلس
 فقال: ((ألا وقول الزور)) فما زال يكررها حتى قلنا
 ليته سكت. ههروه ها پیغه مبه ری خواو ﷺ
 ده فهرمووی: ((ثلاثة لا ينظر إليهم يوم القيامة: العاقه
 لوالديه، والمرأة المترجلة، الديوث، وثلاثة لا يدخلون

الجَنَّة: العاق لوالديه والمدمن الخمر، والمنان بما أعطى))

رواه النسائي عن عبدالله بن عمر.

٢- نازاردهری دایک و باوک له دنیادا تۆله و سزای

لێ دهسه نریتته وهو بو رۆژی قیامهت دواناخری، وهک

پیتغه مبهری خوا ده فرموی: ((کيل الذنوب يؤخر الله

ماشاء منها الى يوم القيامة إلا عقوب الوالدين، فإن

الله يجعله لصاحبه في الحياة الدنيا قبل الممات... خوا

سزای هه موو گوناھی، نه وهی ههز بکات، بو رۆژی

دوایی دواده خات، ته نه نازاردانی دایک و باوک نه بیته،

خوا له دنیا بهر له مردنی بابای نازاردهری دایک و باوک،

سزای ده دات.)) رواه الحاكم والأصبهاني عن ابي بكرة.

کهواته مسولمانی به پرێز

زۆر ناگاداربه، زۆر بترسی، زۆر هۆشداربه نه کهی دلی

دایک و باوکت بره نجینتی و نازاریان بدهیت، شه گینا وه بهر

هه ره شه کان ده کهوی و ره نجه رۆ ده بیته، نویترو رۆژه کانت

دادت ناده و چاکه کانت به تال ده بنه وه، له دنیاش له گه ل

دایک و باوکت چۆن ره فتار بکهیت، تۆش ئاوات له گه ل

ده کریتته وه.

نه ده بو ناکاری مسولمان له گهل خزم و نزیکانی

کاتیک نیسلام هات بایه ختیکی زوری به خزمایه تی و پته و کردنی په یوه ندیسه کانی نیوان که سرکاردا، هانی مسولمانانیدا که نم په یوه ندیسه پهره پی بدهن و توکمه ی بکه ن. خوی گوره ش فرمان به مسولمانان ده کات، که خویان بیاریزن له خودوورخستن و پچراندنی په یوه ندیسه کانی نیوان خزم و که سوکار نه وه تا ده فهرموئ: ﴿...وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي سَاءَ لُونِ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء ... نین کثیر له راقه ی نم نایه ته دا ده فهرموئ: به واتای خوتان بیاریزن له پچراندنی خزمایه تی و سهردانی نه کردنیان، به لکو ده بی چاکه بیان له گهل دا بکه ن و نم (صلة) یه به جی بهینن ﴿.

(قرطبي) گوتويه تی: ميللهت هاوده ننگن له سهر شهوی که په دیوهندی خزمایه تی (صلة الرحم) واجب و پچرانندی حرامه. شهوتاه سماء له پیغه مبهری خوا پرسیار ده کات، که نایا سهردانی دایکی بکات و شه م (صلة) یه به جی بهیتری؟ پیغه مبه ریش ﷺ فهرمووی: ((نعم صلي أمك) رواه البخاري و مسلم و أبوداود و أحمد. جا پیغه مبه ر فهرمانی پیکرد که سهردانی بکات هه رچه نده دایکی نافره تیکی بی باوه ر (کافر) ه.

دیاره وشه ی (الأرحام) که له قورئاندا هاتوه ناویکه به کار دیت بو گشت خزم و که سوکارو به بی جیاوازی نیوان مه حره م و نامه حره م. (تفسیر القرطبي).

جوره کانی خزم و که سوکار (صلة الرحم)

خزم دوو به شی هدیة: گشتی و تایبه تی.

خزم به گشتی: شهویه که له لایهن دینه وه یه کتری ده گرنه وه له مافه کاندا، که پیویسته به جی بهیتری شه ریش به خو شه ویستی و پشتگیری کردینان ناموژگاری کردینان و

زیان پێ نه گه یاندنیان و دادگه‌ری کردن له نیوانیاندا و به تیمارکردنی نه خۆشیه کانیان و مافه کانی مردو، وه کو شوستنیان و نویژ له سه‌ر کردنیان دیته‌دی.

به لām خزم به تاییه‌تی: بریتیه له خزمایه‌تی له لایه‌نی دایک و باوکیه‌وه، که پتویسته مافه تاییه‌تییه کانیان به زیاده‌وه‌ش جیبه‌جی بکری، وه‌کو نه‌فه‌قه‌دان و سه‌ردانی کردنیان به مه‌به‌ستی له نه‌حوالّ پرسینیان و فه‌رامۆش نه‌کردنیان له هیچ مافی‌کدا، وه‌ک له مافه گشتیه‌کان جه‌ختی له سه‌ر کراوه.

دیاره چاکه‌کردن و سه‌ردانی کردنی خزم به پله‌ی یه‌که‌م دایک و باوک ده‌گریته‌وه، ئنجا خوشک و برا، ئنجا به پتی نزیکتر له یه‌که‌تری، وه‌ک له فه‌مووده‌ی پتغه‌مبه‌ردا هاتوو: ((عن أبي هريرة أن رجلاً سأل النبي يا رسول الله أيُّ الناس أحقُّ منّي بحسن الصحبة: فقال رسول الله ﷺ: أمّك، قال الرجل: ثم من؟ قال: ثم أمّك، قال: ثم من؟ قال: ثم أمّك، قال: ثم من؟ قال: ثم أمّك)) رواه البخاري ومسلم وابن ماجه وأحمد وابن حبان.

فقال رسول الله: ((أمك وأباك، وأختك وأخاك، ثم الأقرب فالأقرب، ثم مولاك الذي يلي، ذاك حق واجب و رحم موصولة)) أخرجه البيهقي في السنن الكبرى ١٧٩/٤، وأبوداود في سنته (٥١٤٠).

له چاکه کردن له گهډل خزم و که سوکار شهویه، گهر که سیک مال و سامانی هه بوو، ویستی صهده قه و خیر بکات پیویسته له خزمه کانیه وه دهست پی بکات، شه وه تا کاتیک شه بوطه لمهی نه نصاری دهیه وی زهویه کدی له پیناوی خوی گه وه ببه خشتی، شه ویش ده یخاته بهردهستی پیغه مبه که شه ببه خشیتته وه، به لام پیغه مبه پیی ده فهرموی: ((وانی اری أن تعطها فی الاقربین))، واته: واده بینم که له نیتو خزمه کانتدا ببه خشیه وه. شه بوطه لمهش گوتی: واده کهم نهی پیغه مبه ری خوا، جا شه بوطه لمه به سه ر خزمه کانی و کوره مامه کانی دابهش کرد، بوخاری و مسلم و أبوداود و دارمی و مالک و احمد گپراویه تیانه وه.

له فهرمووده یه کی ترده هاتوه، که صهده قه کردن به خزم دوو جوړه: صهده قه یه و گه یاندنی صیلهی ره همه، عن

سلمان بن عامر عن النبي قال: ((الصدقة على المسكين صدقة، والصدقة على ذي الرحم إثنان: صدقة وصلة))
 اخرجه أحمد والترمذي والنسائي وابن ماجة والدارمي
 والمحاکم وصححه ووافقه الذهبي.

تەنانهت گەر خزمو کەس و کار هەموشویان نە دەکر دو
 چاکەیان نەبوو، خۆیان دوور دەخستەوه، پێویستە
 مسولمانی مولتەزیم صیلە ی رەحمی خۆی بە جێ بهێنێ و
 پاداشتی خوایی و پشتگیری خوای گەر وەرە پلە بەرز ی له
 قیامەت لە دەست نەدات. عن عمرو بن شعيب عن أبيه
 عن جده قال: ((جاء رجل إلى رسول الله فقال: يا رسول الله
 أفأكافئهم، فقال ﷺ: (لا) إذن تتركون جميعاً، ولكن جُد
 بالفضل، وصلهم فإنه لن يزال معك ظهير من الله - عزَّ
 وجلَّ - وما دمت ذلك)) رواه أحمد (٢/٢٠٨، ١٨١)، قال
 الهيثمي: وفيه حجاج بن أرطاة وهو مدلس، وبقيّة رجاله
 ثقات ﴿مجمع الزوائد (١٥٤/٨)﴾.

له فەرموودە یەکی تر دە فەرمووی: عن أبي هريرة عن
 النبي قال: ((من أراد أن يُشرف له بنيانه ويرُفع له

الفرجات يوم القيامة فليصل من قطعته، وليعط من حرمه، وليعق عمن ظلمه، وليحلم عمن جهل عليه»
تاریخ بغداد (۲۱/۴) الکامل (۱۰۰/۱) لابن عدی، عن برّ اللؤلؤیین لابن الجوزی (۲۷۱).

هروها پاداشتی صده قدمو خیر به خزینک، که در ایستیت دهکات نهیتی پاداشته کمی له خزینکی تر باشتره وهک پیغمبدری خوا ده فرموی: ((إِنَّ أَفْضَلَ الصَّدَقَةِ وَالصَّدَقَةَ عَلَى ذِي الرَّحْمِ الْكَاشِعِ)) أخرجه أحمد (۴۰۲/۳)، والدارمی (۱۶۷۹) عن حکیم بن حزام بسند حسن، أنظر صحیح الجامع (۱۱۱۰)، وفي جمع الزوائد (۱۱۶/۳) عزاه لأحمد وللطبرانی في الكبير وقال: إسناده حسن.

دیاره چاکه کردن له گهل خزمو کس وکارو سهردانی کردنیان ده بیته مایهی بهره کت له عومرو مالو مندالو رزقو پوزی، وهک له فرموده کانی پیغمبدردا هاتوهو فرمان دهکات نمو کسهی دهیوی حالی باش بیتو لهش ساغو رزق زور بیت، که نممه مانای بهره کتو زیادبونی عومره، با چاکه له گهل خزمو کس وکاری بکاتو

سہردانیان بکات، وهك ده فہرموی: ((مَن أحب أن يمد الله في عمره ويزيد في رزقه فليصل رحمه)) رواه البخاري ومسلم وأحمد عن أنس.

لہ گپرانہ وہیہ کی تہبو ہورہیرہدا ده فہرموی: ((مَن أحب أن يبسط له في رزقه، ويُنسأ له في أثره: فليصل رحمه)) رواه البخاري (۵۹۸۵) وعنده في الأدب المفرد (۵۷) والبيهقي في شعب الايمان (۲۱۸/۶).

خاتو عائیشہ ده فہرموی پیغہمبہری خوا فہرمویہ تی: ((صلة الرحم و حسن الخلق و حسن الجوار يُعمران الديار، ويزيدان في الأعمار)) أخرجه أحمد (۲۶۶/۶).

صیلہی رہحمیش گہر تہنہا بہ سہلام کردن بیت بہجی دہ گدیہ نری، وهك پیغہمبہری خوا دہ فہرموی: ((صلوا أرحامكم ولو بالسلام)) حسن، القضاعي في الشهاب (۶۵۳-۶۵۴). أنظر الصحيحة للالكباني (۱۷۷۷).

بہلام گہر مسولمان صیلہی رہحم بہجی نہہینتی و لہ گہل خزم و کس و کاری چاکہ کار نہبی و سہردانیان نہکات، نہوا خوی گہورہ بہہشتی لسی حہرام دہکات و ناچی تہ

بههشتهوه، وهك پیتغه مبهري خوا ده فهرموئ: ((لا يدخل الجنة قاطع)) رواه البخاري ومسلم وأبوداود والترمذي وأحمد وابن حبان من جبير بن مطعم.

ههروهها ده فهرموئ: ((الرحم شجنة من الرحمن فمن قطعها حرّم عليه الجنة)) رواه أحمد (۱/۱۹۰)، و بنحوه عند الحاكم (۴/۱۵۷) عن سعيد بن زيد (الشجنة: عروق الشجر المتشابكة).

تهنانهت خوای گهوره کارو کردهوهی نهو که سانه قبول ناکات که صیلهی رهحم بهجی ناهینن، وه بهخششی خوی بهسهریاندا نابارینن و بی بهشیان دهکات.

عن أبي هريرة أن رسول الله قال: ((إن أعمال بني آدم تُعرض كل خميس ليلة الجمعة، فلا يقبل قاطع الرحم)). رجال ثقات كما في مجمع الزوائد (۸/۱۵۱)، وهو عند أحمد في مسنده (۲/۴۸۴).

وعن عبدالله أبي أوفى قال: قال رسول الله: ((إن الرحمة لا تنزل على قوم فيهم قاطع رحم)). للبيهقي (۷۹۶۲). فانظر مجمع الزوائد (۸/۱۵۱).

- له کوتايدا بايزانري که چاکه کردن له گمل خرمو کسوکار
 سرداني کردنيان (ده) خسلتمتي جواني لتي ديتدي:
- ۱- رهامندي خوي لتي بدهست دههيتري، چونکه خوي
 گوره فرماني به صيله رهام کرده.
 - ۲- خوشي و شادي و دلخوشي ده کهويته ناويانهوه، له
 فرموده شدا هاتوه: (باشترين کردهوه، دلخوشکردني
 برواداره) نه مهش له (سلسله الصحیحة للالباني
 ۱۴۹۴) دا هاتوه.
 - ۳- فريشته کان پي دِلخوش دهبن.
 - ۴- له لايه ن مسولمانانهوه ستايش ده کري.
 - ۵- ثيبليس خفته تي پي ده خوات.
 - ۶- بده کهت ده کهويته تهمنيه وه.
 - ۷- بده کهت ده کهويته رزق و روزه وه.
 - ۸- مردوه کاني پي دِلخوش دهبن، چونکه بابو باپيران به
 صيله رهام دلخوش دهبن.
 - ۹- خوشه ويستي پي زياد ده بيت.
 - ۱۰- دواي مردني پاداشتي زياد ده بي، چونکه که باسي
 ده کهن به چاکه دوعا خيري بو ده کهن.

نہ دہب و ناکاری مسولمان لہ میوانداریدا

پیزگرتنی میوان لہو فرمانانہیہ، کہ پیغہ مبہری
خوار ﷺ داکوکی لی کردوہو، لہ گہل تیمان بہ خواو پڑوی
دوایی جوت کردوہو، وہ ک دہ فرموی: ((من کان یؤمن
باللہ والیوم الآخر فلیکرم ضیفہ... ہرکہسی بروای بہ
خواو بہ پڑوی دوایی ہدیہ با ریزی میوانہ کی بگریت)).
رواہ البخاری (۱۳/۸) ورواہ مسلم (۷۴/۷۵).

میوانداریش چند ناداب و ناکاری کی ہدیہ، پیویستہ
بابای مسولمان پیادہی بکات:

- ۱- پیویستی و داواکاریہ کانی میوان بہ پوری
دلخوشیہ وہ بہ جی بہتری.
- ۲- پیشوازی لہ میوان بکری بہ رویہ کی گہش و خندہ وہ
بہ خیرہانتی بکری، ہر وہا لہ شوینیکی گونجاو و
لہ بار دابری، شوینی ناودہستی پیشان بدری، بو
نوستن و لہ خو ہلسان کاتی دیاریکرا و دابری.

گەر مال گونجاو نەبوو، مالدەكە گچكەو تەسك بوو،
ئەو كاتە دەكرى لى ئوتتيل ژوورى بو تەرخان بىكرىو
بەكرى بگىرى.

باباى مىوانىش نابى لەدلى خۆى بگىرى، كە لە ئوتتيل
ژورى بو گىراو، چونكە ھەموو كارىك بەپىتى تواناو
گونجانە، ((لا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسَعَهَا)) نەك
سەغلەتى و زەھمەتى، لە ئىسلامىشدا نابى مرؤف زىان
نە بەخۆى و نە بە خەلكى تر بگەيەنى ((لا ضرر ولا
ضرار)).

۳- باباى مىوان گەر لە مالى ھاورپىكەى مایەو،
پىويستە لەگەل باباى مىواندار كاتى دەرچونى دىارى
بكات و لەگەلى لەمال بچىتە دەروە، دىارىكردى
كاتىش بو ئەو، تا مىواندار لەكاتى خۆى دوانەخرى،
ھەروا كاتى ھاتنەو مالىش دىارى بگەن، نەبادا باباى
مىوان پىش مىواندار بچىتەو مال.

۴- لە ئەدەب و ئاكارى مسولمان نى، كە باباى مىوان
بەپىئىزن و مۆلەتى خاوەن مال لەمال دەرىچىت،

شتیکی جوان نیه خاوهن مالّ بچیته ژوری میوان،
کهچی بابای میوان بهبیئ ناگاداری نهو دههچوبیئت.

۵- بابای میوان له سئ روژ زیاتر نه مینیتتهوه، نه بادا
بییته مایه بارگرانی و له کارکردنی خاوهن مالّ.
پینغه مبهرد ﷺ ده فەرموی: ((الضيافة ثلاثة أيام فما زاد
فصدقة... میوانداری سئ روژه، گەر له وه زیاتر بیئت
نه وه خیره)) متفق علیه، مه گەر خاوهن مالّ سور بیئت
له سەر زیاتر مانه وهی میوان.

۶- نابئ خاوهن مالّ، نیش به میوان بکات، چونکه
ده بیته مایه زه جهت و ناخوشی بی میوان، ههروا
نه مه پیزو نه ده ب نیه بهرانبه به میوان، ههروا
کاریکی ناجوامیرانه به.

۷- له نه ده ب و پیزگرتنی میوان نه وه به، که به و شیوزه
قسهی له گه ل بکری، که دلی پی خۆش بیئت، ههروا
خۆشحالی به هاتنی ده ریبی و له حال و نه حوالی و
کهس و کاری پرسیار بکری، ههروا له بهرده می میوان
نابئ باسی ده ستکورتی و نه داری بکری، یان له بهرده می

ئه‌ودا نابیی خۆ له منداڵ توپه‌ بکری، یان له منداڵ بدری، نه‌بادا به‌ گومانێ خۆش نه‌هاتنی شه‌و لیک بداته‌وه‌.

٨- رێژگرتنی میوان له‌لایه‌ن خواردنه‌وه‌، به‌ پیتی دارایی و هه‌ببویییه‌، نابیی له‌توانا به‌ده‌ر خواردنی بۆ ناماده‌ بکری، که‌ خاوه‌ن ماڵ له‌ مری قه‌رزاز ببیته‌وه‌، چونکه‌ نه‌سلی مه‌به‌ست روخۆشی و گوفتار جوانیه‌، له‌ ئیمامی شه‌وزاعی یان پرسسی: رێژگرتنی میوان چیه‌؟ شه‌ویش گوتی: روخۆشی و قسه‌خۆشیی. به‌لام گه‌ر خاوه‌ن ماڵ دارا بوو، با خواردنی باش بۆ میوان ناماده‌ بکات به‌بێ زیاده‌رۆیی کردن.

٩- له‌کاتی نان خواردن، نابیی خاوه‌ن ماڵ، پیش میوان ده‌ست له‌نان خواردن هه‌لبگری، چونکه‌ میوانه‌که‌ شه‌رم دایده‌گری و شه‌ویش ده‌ست هه‌لده‌گری، که‌ هیشتا تیر نه‌بووه‌، گه‌ر خاوه‌ن ماڵ زوو تیر بوو، با خۆی به‌ که‌وچکه‌ که‌یه‌وه‌ بخافلینتی، که‌ میوانه‌که‌ هه‌ست بکات، شه‌و به‌رده‌وامه‌ له‌ نان خواردن.

همروه‌ها ده‌بی خاومن مال ناگاداری میوان بی،
 خواردنی بۆ تیبکات، نه‌بادا نه‌و کهسه شهرم بکات،
 وه‌ک له فرموده‌ی پیغه‌مبهر ﷺ دا هاتوه، که ئیبن
 عومر گوته‌تی: پیغه‌مبهری خوار ﷺ فرموده‌تی:
 ((اذا وضعت المائدة فلا يقوم رجلٌ حتى ترفع المائدة،
 ولا يرفع يده وإن شبع حتى يفرغ القوم، وليعذر فإن
 الرجل يُخجلُ جليسه، فيقبض يده، وعسى أن يكون له
 في الطعام حاجة)) سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۰۹۶.

واته: گهر سفره‌ی نان پاخرا، با هیچ که‌سیک
 هه‌لنه‌ستی، هه‌تا سفره‌که هه‌لده‌گرن، با ده‌ست له نان
 هه‌لنه‌گرئ، نه‌گهر چی تیریش بوئ، هه‌تا میوانه‌کان له
 خواردن ده‌بنه‌وه، با له خواردنه‌که که‌میک زیاتر بخوات،
 چونکه به ده‌ست هه‌لگرتنی نه‌و که‌سه‌ی له ته‌نیشتی
 دانیشتوه به شهرم داده‌خات و نه‌ویش ده‌ست
 ده‌کیشته‌وه، که ره‌نگه هیشتا ماویه‌تی تیر بیئ.

۱۰- پێش نان خواردن و له کاتی نان خواردن باسی شبتی
 وانده‌کرئ، که میوان پئی ناخۆشه‌و بیژی لئ ده‌پێته‌وه

ناره زوی پی ده گیری، وهك باس نه کردنی (نه خوشی،
رشانه وه، مشك و جورج و... هتد).

۱۱- ههروه ها له ریزگرتنی میوان ته وه یه، که به
خوشحالیه وه به گوته ی شیرین به پری بکری و داوای
گه ردن نازایی لی بکری له هه بوونی که مته رخه میی.

ئەدەب و ئاكارى مسوولمان لە

بە کارهێنانى تەلەفۆن و مۆبایل دا

گوێچکە بەخششێکی هەستیارو گەرنە، کە خوا بە
بەندەى خۆى بەخشىوه، ئەم دەزگایەش دەبێ لە
گوێبىستنى شتى خراب و نابەجێى بپارێزین و، نەهێلین بە
بىستنى قسەى ناشیرین و نابەجێ و حەرام، بىتە شایەت و
بەلگە لەسەرمان لە رۆژى دوایدا.

دیاره تەلەفۆن و مۆبایل لە رۆژگارى ئەمڕۆماندا بۆتەى
پێویستىیه کى بەلگە نەویست، کە دەبێ بەشێوهیه کى
دروست و بەجێ بەکاربهێنرێ، کە کارىگەرى خرابى لەسەر
کۆمەلگە نەبێت.

جا هەندى ناداب و ئاكارو رەوشت هەیه بۆ بەکارهێنانى
تەلەفۆن و مۆبایل، کە پێویستە مرۆفى مسوولمانى
راستەقىنە پابەندى بێت و جێبەجێى بکات، کە
ئەمانەن:

- ۱- که تملفقون ده کمى، ده لى پى: ﴿تسلو...السلام عليكم...من (فلام)﴾، تتجا چاكو چوتى ده كهيت.
- ۲- په چالو كودنى بلارودوخى تمو كه سلتوى كه پهيوه تىلان پيوه ده كهيت، تلج له كاتى توسقو كاتى كار كودنو واك كاتى بهياتيه كى زوو، يلان له شوى درهنگ وهخت، يان كاتيك كه ده زاتى وهخته كه وهختى توپره، تملفقون بكهيت.
- ۳- له كاتى تله فون كودتلا، درتيره به قسه تده ديتو تله فون كه مشغول نه كهيت، له واتهيه خه لكانيك هدين، بيانه وى پهيوه تلديت پيوه بكهتن، يان ييلته وى پهيوه ندى بمو كه سلتوهو به كهن، كه تملفقون يان بو ده كهيت....
- ۴- بو حالته پيوست تىج تملفقون نه كهيت، واك سهردانى نه خوشيك، يان خيروچا كهيك، يان قسديه كى گرنگ، ههروا تملفقون نه كهيت، ناميرتكي كالتو سوعبت، يان ههراسلان كودنى خه لك...

- ۵- له کاتیک له ناودهستی، وه لاسی مویایل مه ده وه، چونکه شوینیکه شیای قسه کردن نیه...
- ۶- بۆ پیوستی نه بیئت له شوینه گشتیه کان وهک ناو پاس و ریم و ئۆتۆمبیل و ریگا و قوتابخانه و نه خوشخانه کان، مویایل به کارمه هیته.
- ۷- نه مویایلانهی کامیرایان تیدایه، نابجی به بی مۆله تی هیچ که سی وینه بگیری، نابجی وینهی ثافره تان بگیری، که دواایی وهک هه ره شه به رانبر به که سانیان به کاریان دینن، هه رچهنده نه مه له ره وشتی موسلمانانی پابند به دینی خوا ناوه شیته وه..
- ۸- له سه ر دایک و باوکانی هۆشیار به دینی خوا، کوپو کچانیان له م نامیره ناگادار بکه ن و لایه نه خراب و باشه کانیان بۆ رون بکه نه وه و رینمایان بکه ن، که بۆ چ شتی به کاری بهینن و بۆ چ شتی به کاری نه هیتنن.

ئه ده بو و ئاكارى مسوئمان له كاتى نان خواردن

له كاتى نان خواردن چه ند ره فتارىك ههيه ئيسلام
دايناوه، كه پيويسته به مندال و گهروهه پيادهى بكهن:

أ- شوشتنى دهسته كان پيش نان خواردن:

وهك پيغه مبهرى خوا ﷺ فهرمويه تى ((بركة الطعام
الوضوء قبله والوضوء بعده: بهر كه تى خواردن له وه دايه،
كه له پيش نان خواردن دهست بشورى و له دواى نان
خواردن پيش))^(١).

ههروهها ئه نهس ده لئى: گويم له پيغه مبهرى خوا بوو
ﷺ ده يفه رمو: ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكْثُرَ اللَّهُ خَيْرَ بَيْتِهِ فَلْيَتَوَضَّأْ
إِذَا حَضَرَ غِذَاؤَهُ وَإِذَا رَفَعَ: ههه كه سيك پيى خوزه خيرو
بيرى ماله كهى زور بي با دهستنويز هه لگري (مه به ستى

(١) رواه ابو داود والترمذي عن سلمان الفارسي.

دهست شوشتنه) گهر خواردنه که ی بۆ ناماده کراو، وه که
 هه لگیراش))^(١).

ب- ناوی خوا هیتنان له کاتی دهست کردن به خواردن.

ئهمهش وهك پیغه مبهه فرمانی کردووه، که خاتوو
 عانیسه - په زای خوی لسی بی- گوتویه تی: پیغه مبهه ری
 خَوَاتَمُ النَّبِيِّ فَرْمُوه تِي: ((إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ
 تَعَالَى. فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ:
 بِاسْمِ اللَّهِ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ: نَهْ كَرَّ يَهْ كَيْتَكْ لَه تِي وه خواردنی
 خوارد، با ناوی خوا بیئنی و بلی: (بسم الله)، نه گهر له
 سه ره تا وه له بی ری چوو ناوی خوا بیئنی، با بلی (بسم الله
 أوله و آخره) واته: به ناوی خوا له سه ره تا ی خواردن و
 کۆتاییه که ی))^(٢).

ئیمام نه حمده و غهیری ئه ویش ده گێر نه وه: ((أَنَّ النَّبِيَّ
 ﷺ إِذَا أَكَلَ أَوْ شَرِبَ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا
 وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ: گهر پیغه مبهه خواردنیکی بخواردایه، یان

(١) رواه ابن ماجه والبيهقي.

(٢) رواه ابو داود والترمذي.

شله یه کی خوارد بوایه، ده یفه رمو: سوپاس بۆ شه و خوییه ی که خواردن و خواردنه وه ی پی به خشین و نیمه ی کرد به مسولمان)).

ج- که خواردن نیکی بۆ هاته بهردهم په خنه ی لی نه گری: نه وه شیان سیفه تی پیغه مبهری نازیزمانه، وه ک بوخاری و موسلیم له نه بو هورهیره وه ده گپرنه وه، که گرتویه تی: ((ما عاب رسول الله ﷺ طعاماً قط: إن اشتهاه أكله، وإن كرهه تركه: پیغه مبهری خوا هدرگیز عهیب و په خنه ی له خواردن نه گرتوه، گهر هزی لی بوایه نه یخوارد گهر هزی لی نه بوایه نه یشه خوارد، وازی لی نه هیئا)).

نه م سیفه ته بهرزه ی پیغه مبهر ﷺ، ههست پراگرتن و پیژانینی تی بهرامبهر به و که سه ی خواردنی بۆ ناماده ده کات، تا تهریق نه بیته وه، له چیشته ناماده کردن سارد نه بیته وه.

د- به دهستی راست و له بهرده می خۆدا خواردن بخوری:

ئەمەش وەك موسلیم له عومەری كورپی ئەبی سەله
 رەزای خویان لی بئی دەگیریتەوه، عومەر دەلتی: (كُنْتُ
 غَلاماً فِي حِجْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي
 الصُّفْحَةِ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ "يَا غَلامُ سَمُّ اللَّهِ وَكُلُّ
 بِيَمِينِكَ وَكُلُّ مَا يَلِيكَ: مَنَدالْ بووم له ژیر سەر به رشتی و
 چاودیری پیتغه مبهری خوا، له کاتی نان خواردن دەستم بهم
 لاو ئەم لای قاپه که دهگیرا، پیتغه مبهری خوا پی گوتم:
 ((رۆله! له کاتی نان خواردن ناوی خوا بیتنه، واته بلتی
 (بسم الله) و به دهستی راست بخۆو له پیش خۆتەوه بخۆ)).

ه- به پال کهوتنهوه خواردن نه خوری:

ئەمەش له بهر ئەوهی زیانی تەندروستی ههیه و
 نیشانهیهکی لووت بهرزی و فیزیه. پیتغه مبهریش ﷺ، که
 بوخاری له ئەبی جحیفه ی وهه بهی کورپی عبدالله
 دهگیریتەوه، فرمویهتی: ((لا أكل متکناً: به پال
 کهوتنهوه خواردن ناخۆم)). موسلیم له ئەنه سهوه

ده گپرتنهوه، که وتویهتی: ((رأيت رسول الله ﷺ جالسا مقيعا يأكل تمرأ: پیغه مبهری خوام بینیوه به دانیشتنهوه خورمای ده خوارد.))

و- له کاتی نان خواردن و اباشه قسه بگری:

موسلیم له جابرهوه رهزای خوای لیبی ده گپرتنهوه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سَأَلَ أَهْلَهُ الْأُدْمَ، فَقَالُوا: مَا عِنْدَنَا إِلَّا حَلٌّ، فِدَعَا بِهِ فَجَعَلَ يَأْكُلُ مِنْهُ وَيَقُولُ: نِعْمَ الْأُدْمُ الْحَلُّ، نِعْمَ الْأُدْمُ الْحَلُّ: پیغه مبهری خوا داوای له خیزانه کهی کرد، که پیخوری بو بینن، وتیان تهنها سرکه مان هیه، جا داوای سرکهی کرد بو بینن. که هینایان دهستی کرد به خواردنی و دهیفه رمو: باشترین پیخور سرکهیه، باشترین پیخور سرکهیه).

به لام که قسه ده کری، نهو که سدی خواردنی له دم دایه، با خواردنه کهی قوت بدات، نجا قسه بکات، یان که خواردنی له دم دایه و قسه ده کات، با دست به ده میه وه بگری، تا خواردنی ناو دم به ده ر نه که وی، چونکه

بہدہرکہوتنی خواردنی ناو دەم، دەبیتە هۆی بیژونەوہو
 قیزکردنەوہی بەرامبەرەکەمی، ھەر وہا نہ ھیلێ خواردن بە
 لیوو دەمیەوہ بنوسی، پتویستە دەستەسەر (کلینکس)
 بەکارینتی بۆ خاوتن کردنەوہی لیوو دەمی لەکاتی نان
 خواردنا.

ز- گەر میوانی یەکیک بووی، وا باشە دوای تەواو بوون
 لە نان خواردن دوعا بۆ خاوەن مائەکە بەکەیت:

نەبو داودو ترمزی لە نەنەسەوہ دەگیرنەوہ: ((أَنْ النَّبِيَّ
 ﷺ جَاءَ إِلَى سَعْدِ بْنِ عِبَادَةَ، فَجَاءَ بِجُبِّزٍ وَزَيْتٍ فَأَكَلَ، ثُمَّ
 قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ
 الْإِبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ ... يَنْغَمِبُهُرْ چوو بۆ لای
 سەعدی کوری عوبادە، جا نان و روۆنی زەیت و (نەحمەدو
 تەبەرانی دەلێن میوژیان) بۆ ھینا، پیغەمبەر نان و
 میوژەکەمی خواردو، پاشان دوعا ی بۆکردن فەرموی: پۆژوہ
 وان لە لاتان پۆژو بشکینتی، پیای چاک خواردنتان بخوات،
 فریشتەکانیش رەحمەتتان بەسەردا ببارینت)).

ح- گەر یه کیتک له خۆی گهوره تری له گهڤ بوو، یه کسه ر
نهو دهست به نان خواردن نه کات:

وهك موسليم له كتيبي (صحيح)ى دا له حوزه يفه وه
ده گيرپيته وه و ده لئى: ((كُنَّا إِذَا حَضَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ
طَعَامًا لَمْ نَضَعْ أَيْدِينَا حَتَّى يَبْدَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَيَضَعُ يَدَهُ:
گەر له گهڤ پیتغه مبهری خوا ناماده ی خواردنیتک بووباین،
هیچ کامیتکمان دهستان به نان خواردن نه ده کرد، تا
پیتغه مبهری خوا دهستی به نان خواردن نه کرد بایه)).

کهواته له مالتیش، که خیزان به یه کهوه نان ده خون،
ههتا باوک که سه روکی خیزانه، دهست به خواردن نه کات،
با مندا له کان پیش نهو، دهست به نان خواردن نه کهن،
کهواته ده بی مندا لآن وا رابهینرین پیش باوکیان دهست به
نان خواردن نه کهن.

ع- نیعمه تی خوا، به تایبه تی خواردن به کهم دانه نری:

وهك موسليم له نه نه سه وه ده گيرپيته وه و ده لئى: ((كان
رسول الله ﷺ اذا اكل طعاماً لَعَقَ اصابعَهُ الثلاث وقال اذا
سقطت لقمة احدكم فليأخذها وليأكلها وليأكلها

ولا يدعها للشيطان. وامرنا ان نسلت القصعة، وقال (انكم لاتدرون في أي طعامكم البركة: گهر پیغه مبهرى خوا خواردنى بخواردایه، هدر سى په نجه کانی ده لیسیه وه، جا فرمویه تی: نه گهر پاروویه ک نان له دهستان که و ته سهر زهوى، با هه لى گرى ته وه و نه و پیسیه ی، که پیوه ی ده نووسى پاکی بکاته وه و بیخوات، با بو شهیتانى به جى نه هیلنى. هه روا پیغه مبهر فرمانى پى کردو وین، که قاپى خواردنه که هیچى تیا نه هیلن و هه مووی بخوین، فرمویه تی: ئیوه نازانن له چ خواردنی کدا به ره که تی تیدایه).

نہ دہ بو ناکاری مسوئمان لہ کاتی خوار دنہ و ہدا

۱- لہ کاتی نار خوار دنہ و یان ہر شلہ یہ کی تر ناوی
خوا بہینری، کہ خوار درادہ ش، سوپاسی خوا بکری و،
بہ سی جار بخوریتتہ و ہ:

وہک ترمذی لہ ثین عہ بیاس، رہ زای خوا ی لی بی،
دہ گیریتتہ و ہ، دہ لئی: پیغہ مبری خوا ﷺ فرمویہ تی: ((لا
تشریوا واحدا کشرِب البعیر. ولکن اشریوا مثنی وثلاث،
وَسَمُوا إِذَا انْتُمْ شَرِيتُمْ، وَاحمدوا إِذَا رَفَعْتُمْ ... و ہک حوشر
بہ یہ کجار ناو، یان ہر شلہ یہ کی تر مہ خونہ و ہ. بہ لکو بہ
دو و جار، یان سی جار بیخونہ و ہ. سی جار خوار دنہ و ہ کہ ش،
دہ بی لہ نیتوانیان لہ دہ رہ و ہ ی جام و پەرداخوہ ہناسہ
بدہ ی ت و ہک پیغہ مبر ﷺ ناوای کردو و ہ، نەنەس
وتویہ تی: ((أَنْ رَسولَ اللّٰهِ كَان يَتَنَفَس فِي الشَّرَابِ ثَلَاثًا)
رواہ احمد (۲۱۱/۳). لہ کاتی خوار دنہ و ہ یدا ناوی خوا

بینن، واته بلین: (بسم الله)، که خواردیشتانه وه سوپاسی
خوا بکنو و بلین (الحمد لله)).

فوو نه کردن له ناو خواردنه وه:

له کاتی ناو خواردنه وه، نابج فو له ناوه که بکریت
(نه بو سه عید گوتویه تی: پیغه مبهری ﷺ خوا: ((نهی عن
النفخ فی الشراب... قده غه ی کردوه فو له خواردنه وه
بکریت)) رواه الترمذی (۱۸۸۷) و صححه.

ب- پر نه کردنی گه ده له خواردن و خواردنه وه:

وهك نيمام نه حمده و ترمذی و غهیری نه وانیش
ده گپرنه وه له پیغه مبهری خواوه ﷺ، که فهرمویه تی:
((ما ملا آدمی وعاء شراً من بطنه، بحسب ابن آدم
لقيمات يقمن صلبه، فإن كان لأبد فاعلاً، فثلث لطعامه و
ثلث لشرابه، وثلث لنفسه... ناده میزاد هیچ کیسه یه کی
له سکی خراپتر پر نه کردوه، بو ناده میزاد به سه چه ند
پاروویدک بخوات، تا پشتی پی رابگیری، گهر ناواشی
نه کرد، با سکی بکات به سی به شه وه، سی یه کی بو

خواردنو، سڼ په کی بۆ خواردنه وه، سڼ په کی تری بۆ
 هه ناسه)).

ج- خواردنو و خواردنه وه به رۆیشتن و دانیشتنه وه:

یه کۆ له نادابو ناکاری خواردنو و خواردنه وه نه وه یه،
 هه کۆ به رۆیشتنه وه به راوه ستان و به دانیشتن خواردن
 بخورئ و خواردنه وه بخورئ ته وه. (نه وه تا (ابن عمر)
 گوتویه تی: (کننا علی عهد رسول الله ﷺ ناکل و نحن
 نمشي.. له سه رده می پیغه مبه ر ﷺ به رۆیشتنه وه
 خواردنمان ده خوارد) سنن ابن ماجه ٢، ص ١٠٩، جا گه ر
 به رۆیشتنه وه جائیز بیته، نه وا به راوه ستانه وه له پیشتر و
 دروستره.

هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ به راوه ستانه وه ئاوی
 خواردۆ ته وه وه ک ئیبن عه بباس گوتویه تی: ((أتین النبى
 بدلو من ماء زمزم فشرب وهو قائم... ده ولکه یه ک ئاوی
 زه مزه مم بۆ پیغه مبه ر هینا، نه ویش به راوه ستانه وه
 خواردیه وه)) متفق علیه .

ههروهها تيمام عدلى كه تاويان بۆ هيتناوه، دهستو
 دهم و چاو شوشتوه، ننجبا به راوهستانهوه بهرماوهى
 ناوه كهى خواردۆتهوه، پاشان گوتويهتى: خه لكانيتك هه
 پييسان ناخۆشه به راوهستانهوه ناو بخوريتتهوه، بهلام
 پيغه مبهراواى خواردۆتهوه (به راوهستانهوه، وهك من به
 راوهستانهوه خواردمهوه).

عن علي عليه السلام (انه صلى الظهر ثم قعد في حوائج الناس
 في رحبة الكوفة حتى غسل وجهه ويديه، وذكر رأسه و
 رجليه، ثم قام فشرب فضله وهو قائم، ثم قال: إن ناسا
 يكرهون الشرب قائماً، وإن النبي صنع مثل ما صنعت)
 أخرجه البخاري في الصحيح (۸۱/۱۰)^(۱).

(۱) مصابيح السنة للإمام البغوي، المجلد الثالث، ص ۱۷۵.

تہ دہب و نکاری مسولمان

لہ سلاو کردندا

سلاو کردن چند یاساو نادایتکی ههیه، که ده بی بزانی:

۱/ خوی گه وره فہرمانی کرده به سلاو لہ یه کتری کردن:

وهك ده فہرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا

غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا وَتَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا...^۴

النور ۲۷) ... مه چنه ناو خانووتك (مالتك)، که هی خوتان

نیه، تا رینگه تان بی نهدری و سلاو لہ نه هلی نهو ماله

ده کهن ﴿

ههروه ها ده فہرموی: ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ

أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةً طَيِّبَةً...^۴

النور ۲۱) ... گهر چونه هه مالتك سلاوی خوا له سر

خوتان بکهن، که پیروزو پاک و باشه ﴿.

پینغه مبه‌ریش ﷺ فەرمویەتی، که موسلیم له ئەبوهورهیره دەگێرێتەوێ: ((لا تدخلوا الجنة حتى تؤمنوا ولا تؤمنوا حتى تحابوا أولا أدلكم على شيء إذا فعلتموه تحاببتم؟ أفشوا السلام بينكم... تا باوەرێنه هێتن ناچنه بەهەشت، نیمانیشتان ته‌واو نابێ، تا یه‌کتریتان خۆش نه‌وی. نایا شتیکتان پێ بلێم گەر بیکه‌ن یه‌کتریتان خۆش بوێ؟ سلّو له یه‌کتری بکه‌ن)).

ب / چۆنیه‌تی سلّو کردن له یه‌کتری:

پێویسته خۆمان و مال و مندالمان به‌مجۆره سلّو بکه‌ین، که ئیسلام بۆی دایناوین، نه‌ویش به‌م شیوه‌یه: شه‌وه‌ی که سلّو ده‌کات ده‌لێ: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) به‌رامبه‌ره‌که‌شی له‌وه‌لامدا ده‌لێ: (علیکم السلام ورحمة الله وبرکاته) ئەمەش به‌ گۆیره‌ی فەرموده‌ سه‌حیحه‌کانی پینغه مبه‌ره‌ وه‌ک ئەبو داود و ترمذی ده‌گێرێنه‌وه. له‌ عومرانی کورپی حصین ره‌زای خویان لیبێ ده‌لێ: پیاویک هاته‌ لای پینغه مبه‌ره‌ ﷺ، گوتی: السلام علیکم، پینغه مبه‌ره‌ وه‌لامی

دایه وه و پاشان پیاوه که دانیشت و پیغه مبه ر فرموی ((ده))
 واته (ده) چاکه ی بؤ نووسرا، پاشان پیایکی تر هاته لای
 گوتی: السلام علیکم ورحمة الله، وه لآمی سلاوه که ی
 دایه وه و پاشان دانیشت، پیغه مبه ر فرموی ((بیست))
 واته: بیست چاکه ی بؤ نووسرا. پاشان پیایکی تر هاته
 لای گوتی: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) جا وه لآمی
 سلاوه که ی درایه وه و پاشان دانیشت، پیغه مبه ر فرموی:
 ((سی)) واته سی چاکه ی بؤ نووسرا.

ههروه ها بوخاری و موسلیم له خاتوو عائیشه رهزای
 خوی لیبی ده گپرنه وه، که گوتیه تی: پیغه مبه ری خوا
 پیی گوتم (نمه جبریله سلاوت لی ده کات)، نه ویش
 وه لآمی داوه ته وه و فرمویه تی (وعلیه السلام ورحمة الله
 وبرکاته).

ج- یاسار ناکاری سلاو کردن:

نه بو هورهیره رهزای خوی لی بی ده لی: پیغه مبه ری
 خوا ﷺ فرمویه تی: ((يُسَلَّمُ الرَّكَّابُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي

على القاعد، والقليل على الكثير... سواری سلاو له پیاده دهکات، نه‌وی ده‌پوات سلاو له و کسه دهکات، که دانیشتووه، کومه‌لئیکی کهم سلاو له کومه‌لئیکی زور ده‌که‌ن^(۱).

له گپرانه‌ویه‌کی بوخاریدا ده‌لئ: ((يُسَلِّمُ الصَّغِيرَ عَلَى الْكَبِيرِ... مندال سلاو له گه‌وره ده‌کات)).

نهم رینمویی و ته‌وجیهاته پیروژه، پئویسته خۆمان به گشتی و مناله‌کامان به تایبه‌تی پیاده‌ی بکه‌ین، چونکه سلاوکردن سیفه‌تئیکی دیارو جیاکه‌ره‌وی نومه‌تی ئیسلامیه له کومه‌لانی تر.

د- په‌روه‌دیارو ماموستا پئویسته سلاو له مندال بکات:

وهك يتغهمبهر ﷺ نهم ره‌فتاره جوانه‌ی کردووه، وهان بوخاری و موسلیم له نه‌نه‌س ره‌زای خوای لیبئی: ده‌گپرنه‌وه: ((أنه مرُّ على الصِّبْيَانِ فَسَلِّمَ عَلَيْهِمْ وَقَالَ كَانَ

(۱) بوخاری و موسلیم گپراویانه‌ته‌وه.

النَّبِيِّ ﷺ يَفْعَلُهُ: نه نهس به لای چند مندالیکدا تیپه پر بووه و سلأوی لسی کردوون، جا گوتویه تی: پیغه مبه ر ﷺ شاوا سلأوی له مندالآن کردووه)). له گتیرانه ویه کی موسلیم دا هاتووه: ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرُّ عَلَى غِلْمَانَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ ... پیغه مبه ر ﷺ به لای چند کورپژگه یه کدا رویشتووه و س...وی لسی کردوون))، ههروه ها له گتیرانه ویه کی نه بو داوددا هاتووه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ مَرُّ عَلَى غِلْمَانَ يَلْعَبُونَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ))، له گتیرانه ویه (ابن السنی) دا پیغه مبه ر به مندالانی فرموه: ((السلام عليكم يا صبيان ... کوره کان! سلأوتان لیبی)).

له راستیدا نه مه یه ره وشت و ره فتار به رزی مسولمان و خو به زل نهزان، جا گه ر نیمه ش خو مان به شوینک و ته ی پیغه مبه ر ده زانین، با پیاده ی نه م نایه ته پیروزه بکه بین ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (۲۱) الأحزاب ... له پیغه مبه ر ی خوا پیشهنگی زور جوان بو نیوه هه یه ﴿.

ه- وه لآمدانه وهی سلآوی نامسولمان به (وعلیکم):

ئهنهس ده لئی: پیغه مبهری خوا ﷺ فەر مویه تی: ((إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ... گەر مه سیحی و جووله که سلآویان لی کردن، ئیوه بلین: (وَعَلَيْكُمْ) واته: له ئیوه ش))^(۱). ههروهها نابی سه ره تا مسولمان سلآویان لی بکات، وهك له هه دیسی موسلیمدا هاتروه: ((لَا تَبْدُؤُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى بِالسَّلَامِ... ئیوه ده سته پیشخه ری مه کهن له سلآو کردن له جووله که و دیانان)).

و- سلآو کردن سوننه ته، وه لآمدانه وهی واجبه:

(ابن السنن) ده لئی: پیغه مبهر ﷺ فەر مویه تی: ((مَنْ أَجَابَ السَّلَامَ فَهُوَ لَهُ، وَمَنْ لَمْ يُجِبْ فَلَيْسَ مِنْهُ... هه که سیك وه لآمی سلآو بداته وه شهوا خیره که ی بو شه وه، هه ره که سیك وه لآمی سه لام نه داته وه له ئیحه نیه)).

با باوك و دایكان و پهروه دیاران بزائن، که هه ندیك کاتی

(۱) بوخاری و موسلیم گێزایه تیانه وه.

تاریهتی ههیه سلاوکردن تیایدا باش نیه، وهك له حالهتی: دهستتویژ هه لگرتن و له حهمام، له کاتئ که سیک نان دهخوات، یان جهنگ دهکات، نهو کهسهی یادی خوا دهکات، له وتاریژی ههینی، نهو کهسهی له مزگهوت نامۆزگاری خهلك دهکات، نهو کهسهی که به شتیکهوه سهرقاله (پاره دهژمیرئ) و به وهلامدانهوهی سهلامهکهی شتهکهی لی تیک دهچیت، یان لهلای ناودهستهخانه. جا لهو شوینانهی که سهلامکردنی تیایدا باش نیه، نهو کهسهی که سهلامی لی دهکری، بۆی ههیه وهلام نه داتهوه.

نہدھب و ناکاری مسولمان لہ کاتی مؤلہت و مرگرتن

نیزندو مؤلہت وەرگرتن چەند ناداب و ږهفتارینکی هدیه،
که پیوسته باوک و دایک خویانو منداله کانیان فیتر بکهن و
ناگاداریان بکهن، وهک خوی گموره دهفهرموی:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَفِدَّوْا مِنْكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ اٰمَنَاتُكُمْ
وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ
تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ
عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طَوَّافُونَ
عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨٨﴾ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ

فَلْيَسْتَفِدُّوْا كَمَا اسْتَفَدَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴿٨٩﴾ النور
... نهی گهلی خاوهن باوهران! با نهوانهی غولام و کهنیزی
نیوهن، نهو کهسانهش لهئیوه، که بلوغ نهبون، سیجار

ئیزنی لسی بخوازن: له پیش نویژی به یانیدا، نیوه پرویان، کاتس شه کان داده نینو له پاش نویژی خه و تنانیش، که شه سنی کاته وه ختی ته نیایی ئیوهن. له پاش شهوه، نه بو ئیوه قهیدی دهکا، نه بو شهوان، که به ده ورو بهرتاندا بیت: ئیوه پیکه وه تیکه لئ. ئا به مجوره خودا نیشانه کانی خوی بو ئیوه ناشکرا دهکا. خودا زانای له کارزانه. هه رکاتس مندالله کان بلوغیان بو- شهویش وهک شهوانی پیشوو- گه ره که ئیزن بخوازن .

له م نایه ته پر ته و جیهو رینمووییه دا، خوای بالا فرمان دهکات به باوک و دایکان، که شه مندالانهی هه یانه چ کورو چ کچ، که نه گه یشتونه ته ته مه نی (۱۵) سالی واته بلوغیان نه بووه، با فیریان بکهن له سنی حالت و کاتدا، ده بی ئیزن وه رگرنو له ده رگا بدهن، کاتیک پتویسته کیان به باوک و دایکیان ده بی.

سنی حاله ته کهش شه مانه ن:

یه کهم: له پیش نویژی به یانی واته پیش بانگ دان، شه مهش له بهر شهوهی دایک و باوک لهو کاته دا له ژیر پیخه فیکن، که له وانه یه رووت بنو جلو به رگیان

دامالیبې بۆ جووت بوون.

دوهم: کاتی نیوه پوړ، چونکه له و کاتهش به تایبته تی له
وه رزی هاوین، که کاتی پشودانه، لهوانه یه ژنو میرد
جل و بدرگیان دابکه نن.

سپه م: له دواى نویژی خه وتنان، چونکه نه و کاته کاتی
نووستنو حه سانه وه یه.

خوای گه وره بویه نه م سې کاته ی داناه، که نیزی تیا
وه ربگری، چونکه ژنو میرد له حاله تیک دان، که پې بیان
خوش نیه منداله کانیاں به م شتویه بیانبینن، که کاری
ناسایی خوین نه نجام بدن بۆ چیژ وهرگرتن له یه کتری.

جا گهر له م کاته دا مندالیکی بچوکیان، له ناکاو بچیته
ژووره وه نه م دیمه نه ببینن، نه وایه کسهر له میشکی دا
چاپ ده بی و کار ده کاته سهر ده روونی منداله که، که
لهوانه یه بیته دروستبوونی رق و قینه یه که له دلیدا
به رامبه ر دایکی، یان باوکی. هه وروها لهوانه شه هه وئی
نه نجامدانی کاره جنسیه که یان بدات، که نه مهش مندال
به ره وه هه لدیرو زوخاوی لادانی ره وشت ده بات. نه مه

سه بارهت به مندالی بالغموه شهوه دهبی له م سئ کاتهی،
که باس کراو له کاته کانی تریش، که بیانهوئ بچنه ژووری
دایکو باوکیان، دهبی له ده رگا بدهن، تا تیزنیش وهرنه گرن
نه چنه ژووره وه، وهك خوی گه وره ده فرموئ:

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ﴾ (النور...)

هر سه بارهت به نيزن وهرگرته وه چه ند ئادايبكي تر
ههيه، که بۆ گشتی پياده ده کرئ وهك:

أ/ سه سلام کردن پاشان نيزن وهرگرتن:

وهك نه بو داود گيړاويه تيه وه، که پياويك له بهنی عامر
داوای نيزنی کرد، که بچيته لای پيغه مبهري خوا ﷺ، که
له مالتيك، بوو گوتی: ((أَلِجْ؟: ئايا بيمه ژووره وه؟))
پيغه مبهري خوا به خزمه تگوزاره کهی فرموو: (پرؤ لای
نهم پياوه و شيوه ی نيزن وهرگرتنی فير بکه و پسي بلي:
(قل السلام عليكم: أَدْخُلْ)) جا له و کاته دا پياوه که
گوئی لی بوو، گوتی: ((السلام عليكم. أَدْخُلْ؟:))

سلاتان لسی بی، نایا بیتمه ژووره وه؟)) پیغه مبه ریش
ریگهی پی داو چووه ژووره وه.

ب / له کاتی نین وه رگرتن ناوی، یان سیفه تی، یان
نازناوی خۆی ناشکرا بکات و بلی: من فلائم

له صحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتووه: ((عن ابي
موسى لَمَّا جَلَسَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى بئر البستان، وجاء
ابوبكر فاستأذن ، فقال ابو موسى مَنْ؟ قال: ابوبكر ثم
جاء عمر فاستأذن فقال: من؟ قال عمر، ثم عثمان كذلك:
ثم بو موسا گوتیه تی: که له وکاته ی پیغه مبه ر ﷺ له سهر
بیری بیستان دانیشتبوو، نه بویه کر داوای نینزی کرد، که
بیته لای پیغه مبه ر ﷺ، نه بو موسا گوتی کی یه؟ نه ویش
گوتی: نه بویه کر، پاشان عومهر داوای نینزی کرد، گوتی:
کی یه؟ گوتی: عومهر، پاشان عوسمان به هه مان شیوه
داوای نینزی کرد)).

ههروه ها له صحیحی بوخاری و موسلیم هاتووه، جابر
ده لئی: ((أیت النبئی ﷺ فَدَقَّتْ الباب فقال: مَنْ ذا؟

فَقُلْتُ: أَنَا فَقَالَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ: أَنَا أَنَا كَأَنَّهُ كَرِهَهَا... چوومه لای پیغه مبهەر، له ده رگام دا، فەرموی کئی یه؟ ده لئی گوتم: منم، پیغه مبهەر فەرموی: من من؟ پیئی ناخۆش بوو بلییم من من)).

ج- نيزن وه رگرتن (له ده رگادان) سێ جاره:

وهك له صحیحی بوخاری و موسلیم دا هاتوو، نه بی موسای نه شعەری گو تویه تی: پیغه مبهەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمویه تی: ((الاستنذان ثلاث، فَإِنْ أُذِنَ لَكَ وَإِلَّا فَارْجِعْ: نيزن وه رگرتن (له ده رگادان) سێ جاره، گەر نيزنیاں دای بییته ژووره وه، نهوا باشه نه گینا بگه پتوه)).

جا له نیتوان نهم سێ نيزن وه رگرتنه و اباشه به قه ده ر نوێژیکی چوار رکاتی بوهستی نه بادا نهو که سه ی له ژووره وه یه خه ریکی نوێژ بیت، یان ده ست به ئاو بگه یه نی.

د - به توند له دهرگانه دان.

نابڼې به توندی له دهرگا بدرئ، با شهوکهسه خاوه ن
مالیش بڼې، یان یه کیتک له نه ندامانی خیزان بڼې. له
نه نه سه وه په زای خوای لیبی ((ان ابواب رسول الله ﷺ
كانت تُقْرَعُ بالأصابع... به په نجه له دهرگای مالک کانی
پتغه مبر نه دران))^(۱).

هروه ها پیشینه صالحه کان به سه ره په نجه له دهرگای
مالی ماموستا کانیان نه دا، که نه مهش شهوپه ری پتزو
نه ده ب ده گه یه ننې. به لام هندیك له دهرگادان هیه که وا
پتویست ده کات به توند له دهرگا بدرئ، شه گینا له وان هیه
گوئی یان لی نه بڼې. به لام گهر مالیک زهنگ (جرس) ی
هه بوو، شه وا ده بڼې به سووکی و له سه رخوی له جهره سه که
بدرئ، که نه مهش نیشانه ی په وشت و پتزو ده ربړینه.

(۱) أخرجه البخاري في الادب المفرد.

ه- له کاتی دهرگادان له لایه کی دهرگا بوهستی:

نه مهش بو نهویه نه بادا له کاتی کردنه وهی دهرگا که
 شافره تیکی بیگانه دهرگا بکاته وهو، توشی پوانینی حدرام
 بییت، نیزن وه رگرتنیش بو نهویه تا توشی پوانینی حدرام
 نه بییت، وهک پیغه مبهدر ﷺ جهختی له سهر کردوهه بو
 هاوه له بهر یزه کانی و فهرمویده سی: ((أَتَمَّا جُعِلَ الْإِسْتِثْنَانُ
 مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ... نیزن وه رگرتن بو نهویه دانراوه نه بادا
 مسولمان تووشی پوانینی حدرام بییت))^(۱).

هروه ها ته بهرانی له عبداللهی کوری بسر ره زای خوای
 لیبی گپراویه تیه وه، که گوتوویه تی: ((سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
 ﷺ يَقُولُ: لَا تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَلَكِنْ ائْتَوْهَا مِنْ
 جَوَانِبِهَا فَاسْتَأْذِنُوا. فَإِنْ أُذِنَ لَكُمْ فَادْخُلُوا وَإِلَّا فَارْجِعُوا:
 گویم له پیغه مبهدری خوار ﷺ بوو نه یفه رمو: کاتیک که
 چونه مالیک بهرام بهر دهرگا که هی مه وهستن، به لکو له
 لایه کی دهرگا که بوهستن و له دهرگا بدهن و نیزن وه رگرن، جا
 گهر ریگه یان پیدان بچنه ژووره وه، برۆنه ژووره وه، نه گینا

(۱) رواه الشيخان.

بگهر پرتنهوه دواوه و مهچنه ژوور به بیئ نیرن پیدانتان)).
 همروا نمبو داود گنیراویه تیهوه: ((کان رسول الله ﷺ اذا
 اتی باب قوم لم یستقبل الباب من تلقاء وجهه، ولكن من
 رکنه الایمن أو الایسر ویقول: السلام علیکم، السلام
 علیکم))... پیئغه مبهری خوا گهر بچویا بهر دهر گای مالی
 که سیتک، بهرام بهر دهر گاکه بیان نه ده وه ستا، به لکو له لای
 راستی دهر گاکه بیان لای چه پی دهر گاکه ده وه ستا،
 ده یفه رمو: سلاوتان لی بیئ، سلاوتان لی بیئ)).

و- گهر خاوهن مان گوتی بگهر پرتوه ده بیئ بگهر پرتیهوه:

نه مدش وهك خوی گهوره ده فدر موی:

﴿يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ بُيُوْتِكُمْ
 حَتّٰى تَسْتَأْنِسُوْا وَتُسَلِّمُوْا عَلٰى اٰهْلِهَا ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَاِنْ لَمْ تَجِدُوْا فِيْهَا اَحَدًا فَلَا
 تَدْخُلُوْهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَاِنْ قِيْلَ لَكُمْ اَرْجِعُوْا فَاَرْجِعُوْا
 هُوَ اَرْكَىٰ لَكُمْ ﴿٢٨﴾ النور... نهی نهو که سانهی پرواتان

هیناوه مه چنه هیچ مالیکه وه به بی نيزن وه رگرتن و رینگه دان و سه لام کردن له خاوه نی مالک، نيزن وه رگرتن له کاتی چونه مالیک بۆ ئیوه باشترو چاکتره، تا هه رده م له یادتان بیئت. جا نه و مالهی که بۆی ده چن گهر که سی تیا نه بوو مه چنه ژووره وه، تارینگه تان پینده ده ن، گهر پی بیان گوتن بگهرینه وه، ئیوه ش بگهرینه وه نه مه بۆ دلای ئیوه پاکتره.

مسولمانی به رتیز: نه وه خوای به رزو گه وه ره، رپیره و قاعیده هیه کی زۆر جوانی بۆ داناوین، ده با ئیمه له سه ر خۆمان و مناله کافان بینینه دی و، به بی ئاگاداری خاوه ن مال و له ده رگانه دان نه چینه مالی هیچ که سی ت، بۆیه ش نه ئیم نه چین وه ک نامۆژگاری، چونکه زۆر که س هه ن به به لگهی نه مه مالی خزمه، یان هاوړی گیانی به گیانیمه، یان مالمان تیکه لاوه، یه که سه ر خۆی نه کات به مال دا.

کاتی کیش گهر گوتیان زه حه مت نه بی بگهرپه وه، ئیستا کاتم نیه دل گران نه بیئت، چونکه له و کاته ی تۆ ده چیته لای نه و، له وانیه گیروگرفتییکی هه بی و سه لیه ی قسه کردن و رووخۆشی نه بی یان له وانیه هتد.

ئه ده بو ئاکاری مسولمان

له کۆرۆمه جلیسدا

۱- هه رکه سی هاته کۆرۆ مه جلیسیک تهوقه ی له گه ل
بکری:

وهك (ابن السنی) و نه بو داود له پیغه مبه ریان
گێراوه ته وه، که فرمویه تی: ((إذا التقى المسلمان،
فتصافحا وحمدا لله تعالى، واستغفرا غفر الله عز وجل
لهما: گه ر دوو مسولمان به یه ک گه یشتن، تهوقه یان کردو،
سوپاسی خوای گه وره یان کردو، داوای لیخۆشبوونیان کرد،
نهوا خوای به خشنده لییان خۆش ده بی)).

ههروه ها ترمذی و نیین ماجه و غهیری نهوانیش له
بهرا ئه وه رهزای خوای لیبی ده گێر نه وه، که گو تویه تی:
پیغه مبه ری خوا ﷺ پیی گوتم: ((تصافحوا يذهب الغل،
وتهادوا تحابوا و تذهب الشحناء... تهوقه له گه ل یه کتری
بکه ن، چونکه تهوقه کردن ر قو قینه له دلدا ناهیلی،

ديارى بۆ يەكترى بيبەن، يەكترىتان خوش نەبۆى،
دوژمتايەتى و ناكوکى ناهيتلى).

٢- لەو شووتە دانيشى، كە خاوەن مال ديارى دەكات:

يەكيتك گەر چوو بۆ مالىك يان كۆزيتك، يئويستە لەو
شوينە دابنیشى، كە خاوەن ماله كە بۆى ديارى دەكات،
چونكە خاوەن مال باشتر بە حالى ماله كە يەو نەزانى. لە
كۆنیشموه گوتراوه: ((أهل مكة ادرى بشعابها... خەلكى
شارى مەككە شارەزاترەن بە پىنگە و پىچ و پەناكانى
شاخەكانىهوه)).

هەر وای پىنگە مەبەر ﷺ دەفرموي: ((وَمَنْ دَخَلَ دَارَ قَوْمٍ
فَلْيَجْلِسْ حَيْثُ أَمَرُوهُ فَإِنَّ الْقَوْمَ أَعْلَمُ بِعُورَةِ دَارِهِمْ: گەر
يەكيتك چوو مالى قوميتك، با لەو شوينەدا دابنیشى كە
پىى دەلتين: لتى دابنیشە، چونكە ئەو قومە (ئەو كەسە)
چاكتەر دەزانن بە حال و بارى ماله كەى، دەزانن كوتسەدەر
جىنگەى ئەو نەه تووشى پوانىنى حەرام بىتى)).^(١)

٣- له ناوه‌پراستی کۆږو مه‌جلیس دانەنیشی:

ئەبو داود بە ئیسنادێکی (حسن) لە حوزەیفەیی یەمانییەوه پەزای خۆی لیبی دەگیرێتەوه، که پیغه‌مبەری خوا ﷺ ((لَعْنُ مَنْ جَلَسَ فِي وَسْطِ الْحَلَقَةِ ... پیغه‌مبەر ﷺ نەفرینی لەو کەسه کردووه، که له ناوه‌پراستی کۆږو دانیشتنیکدا دانەنیشی)). هەر وه‌ها ترمذی لە نەبی میجلەز دەگیرێتەوه: ((أَنَّ رَجُلًا قَعَدَ وَسَطَ حَلَقَةٍ فَقَالَ حُدَيْفَةَ : مَلْعُونٌ عَلَى لِسَانِ مُحَمَّدٍ ﷺ مَنْ جَلَسَ وَسْطِ الْحَلَقَةِ ... پیاویک له ناوه‌پراستی دانیشتنیک دانیشتبوو، حوزەیفەش گوتی: لەسەر زمانی پیغه‌مبەرەوه نەفرین لەو کەسه کراوه، که له ناوه‌پراستی کۆږو مه‌جلیسدا داده‌نیشی)).

دانەنیشتن له ناوه‌پراستی مه‌جلیسدا رەفتاریکی جوانی کۆمه‌لایه‌تییه، که پتویسته مسوڵمان ناگادار بێ، چونکه دانیشتن له ناوه‌پراستی مه‌جلیسدا پشت کردنه له هەندیک لهو کەسانه‌ی ناماده‌ی دانیشتنه‌که‌ن، که ئەمه‌ش شتیکی جوان نیه. بەلام گەر کۆږو مه‌جلیسیک شوینه‌که‌ی بچووک و

تسك بوو، خه لك ناچار بوو له ناوه رپاست دابنیشن،
 شهوه یان قهینا که و گوناھی تیا نیه، خوای گه ورهش
 ده فرموی: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ خوای
 گه وره له دیندا شه و نهرکانه ی له سهردا نه ناون، که ده بیته
 مایه ی بارگرانای و ناخوشی و له توانادا نه بوون ﴿.

۴- له نیتوان دوو که س دانه نیشی به بی نیزن وهر گرتنیان:

وهك ترمذی و شه بو داود له عه مری کوری شو عه یب
 شه ویش له باوکی و له باپیره ی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری
 خوا ﷺ فرمویه تی: ((لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَفْرُقَ بَيْنَ اثْنَيْنِ إِلَّا
 بِإِذْنِهِمَا... حه لال نیه بو یه کیك که له گهل دوو که سدا بی و
 به بی نیزنیان شه وان به جی بهیلتی)). به مانای پیویسته
 شه وان نیزن بدهن، شه که سه بلتی: (رپنگه هه یه برؤم؟).

له گپرنه وه یه کی شه بی داود هاتوه: ((لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَفْرُقَ بَيْنَ
 رَجُلَيْنِ إِلَّا بِإِذْنِهِمَا... هه یچ که سیك له نیتوان دوو که س
 به بی نیزنیان دانه نیشی)). به مانای داوای رپنگه دانیان
 لی بکات و بلتی (رپنگه هه یه له گه لتان دابنیشم؟).

۵- ئەو کەسە ی دەچیتە لای یە کێک، یان دە یهوی بچیتە مه جلیسیک، دەبی له کۆتایی مه جلیسه که دابنیشیت: وهک ئەبو داود و ترمذی له جابری کوری سه مره- په زای خویان لیبی- ده گێرنه وه، که گوتیه تی ((کُنَّا إِذَا أَتَيْنَا النَّبِيَّ ﷺ جَلَسَ أَحَدُنَا حَيْثُ يَنْتَهِي... گهر بچوینایه کۆری پیغه مبهه، ئەوا ههه یه کێک له نيمه له کۆتایی مه جلیسه که داده نیشته)).

نهم جوهره رهفتاره بو مرۆفیتیکی ناسایه، به لام گهر یه کێکی خاوهن پلهو پایه و زانیاری هات، ئەوا قهیناکه خاوهن مال له شویتینیکی گونجاوو تایبهتی دابنی.

۶- له دانیشتی سێ که سدا، با دوو کهسیان قسه به نهیینی نه کهن:

وهک بوخاری و موسلیم له عبدالله کوری مه سعود - په زای خوی لیبی- ده گێرنه وه، که پیغه مبهه ی خوا ﷺ فه رمویه تی: ((إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ مِنْ أَجْلِ أَنْ ذَلِكَ يَحْزَنُهُ: گهر سێ کهس بوون له دانیشتی کدا، با دوو کهسیان قسه به نهیینی نه کهن به بی کهسی سێ ههم، چونکه به مه دلێ گران ده بی و پی ی

ناخۆشه)). له وانهیه بلتی باسی من ده کهن، یان گومانی
تریان پی بیات. به لām گهر له مه جلیسه که له سنی کهسی
زیاتری تیدا بوو، نهوا قهینا که قسه به نهینی بکری له
نیوان دوو کهس، به مهرجی له وه نه ترسن که مه جلیسه که
به گشتی گومانی خرابیان پی نابهن.

قسه نه کردن به نهینی و چریه چرپ به ناماده بوونی
سنی کهس، نه وهش ده گریته وه، که به زمانی جیا قسه
بکریت، جا ئینگلیزی بیات یان تورکی بیات... هتد، که
دروست (جانیز) نیه، پیویسته مسولمان خۆی دوور بگری
له م ره فتاره، به واقعیش نه مه ده بینین، که زۆریه
تورکمانه کان کاتیك به یدک ده گهن، به تورکی قسه ده کهن،
بی گویدان به کهسی سیهه م، که نایا پی ناخۆشه، یان نا.

۷- گهر یه کیتک له مه جلیسه که بو پیویستی یه ک چوه
ده وه، نابی شوینه که ی بگریته وه، گهر به نیاز بوو
بگریته وه ناو مه جلیسه که:

وهک موسلیم له نه بو هورهیره ده گریته وه، که
پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((اذا قام احدکم من

مَجْلِسٍ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ: گەر یه کێك له ئێوه له مه جلیسێك هه لساو پاشان گه راپه وه ناو مه جلیسه که، خۆی له هه موو که سێك شایسته تره به شوینه که ی خۆی)).

٨- پێش نه وه ی له مه جلیسه که هه لسی و به جیتی بیتلی و بروات، داوای نێزن بکات:

وهك پێغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: ((إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ الْبَصْرِ... داوای رینگه پێدان به هاتنه ژوو روو چوونه ده ر بۆ نه وه یه، تا تووشی روانینی حه رام نه بن)). دياره نه مه ش بۆ پاراستن و رێزو حورمه تی ماله که یه.

٩- دانیشتن به نه ده بو ر پێزه وه:

هه رکه سی له کۆرو مه جلیسێك دانیشتن، ده بی به نه ده بو ر پێزو و یقاره وه دانیشتی، نابێ گه مه به ریشی بکات و خۆی به نه نگوستیله که یه وه خه ریک بکات، نابێ ده ست له لوتی وه ربدات، نابێ زۆر باویشك بدات. له مه جلیسه که ده بی ته ماشای چاوی نه و که سه بکات، که قسه ی بۆ ده کات، نابێ روی له و که سه وه ربگێرێ.

با زور قسه نه کات، به به قسه ده ر شان و بالای خوی
هه لئه لئی، با قسه ی که س نه بری

۱۰- پیش شه وه ی هه لسن له مه جلیسه که دعای
که فاره ت بخویندری:

وهک حاکم له شه بی به رزه - په زای خوی لی بی -
ده گیر پته وه، که گوتویه تی: کاتیک پیغه مبه ری خوا ﷺ
بیویستایه له مه جلیسک هه لسی ده یفه رمو: ((سبحانک
اللهم و بحمدک أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرک و أتوب
ألیک))، جا پیاویک گوتی: شه ی پیغه مبه ری خوا! تو
قسه یه که ده که یه که پیشر نه مه ت نه ده گوت. پیغه مبه ر
فه رموی ﷺ: ((ذَکَ کَفَّارَةٌ لِمَا یَکُونُ فِی الْمَجْلِسِ... نَهْم
دوعایه که فاره تی شه و قسانه یه، که له مه جلیسه که
گوتراوه)).

نہدہ بو ناکاری مسولمان لہ کاتی قسہ کردندا

لہو رہفتارہ چاک و کومہ لایہ تیانسہی، کہ پیویستہ مسولمان لیتی بہ ناگابی و بہ گرنگی دابنی، شیوازی گفتوگو قسہ کردن لہ گہل خہلکہ، پیویستہ دایک و باوک مندالہ کانیان لئی بہ ہرہ مند بکنہ و رینمایان بکنہ بہ پی پی تہوجیہاتہ کانی خوا و پیغہ مہبری پہرہ ردیار ﷺ.

نہمہش چند شیوازو نادابیکی گفتوگو قسہ کردنہ لہ گہل خہلکہ:

أ- بہ ہیمنی و لہ سہ رخو قسہ کردن:

بوخاری و موسلیم لہ خاتوو عایشہ وہ -رہزای خواہی لیبی- دہ گپرنہ وہ: ((ما کان رسول یسرد الحدیث کسردکم هذا، یحدث حدیثا لو عدہ العاد لآحصاه: پیغہ مہبری خوا ﷺ کہ قسہی دہ کرد و ہک نیتوہ قسہی نہدہ کرد، بہیک لہ

دوای یهک، به لکو به شیوازیکی وا قسهی ده کرد، که گهر
یه کینک پیویستبوایه بیژمیتری، که چهند وشهی فهرموه
دهیتوانی بیژمیتری))، ههروا نه بوداود له خاتو عایشه -
په زای خوی لیبی - ده گپریتهوه، که گوتویه تی ((کان
کلامه ﷺ فَصَلًا يَفْهَمُهُ كُلُّ مَنْ سَمِعَهُ: پیغه مبهر که
قسهی ده کرد له نیوان وشه کان بهینی نه دایه، به شیویه کی
وا ههر که سینک گوئی لیبوایه تیده گه بشت چی فهرموه.

لهم فهرموده به پریزان به ده رده که وی، که مروقی
مسولمان شیوازی قسه کردنه که ی، پیویسته به هیمنی و
له سه رخو بی، تا خه لک لیسی تیبگهن، نهک هینده به
خیرایی قسه بکات بو خویشی نه زانی چی نه لی، به
تایبه تی وتارییژ، نابی نه سیفه تهی تیا بی، که زور له
وتارییژان لهم هونه ره بی به شن و خوشیان بیبهش کردوه،
نو پیکه ران هه ره له سه ره تایی وتاره که ی، تا کو تاییه که ی
له قسه کانی حالی نابن.

ب- زیادہ پڑھی نہ کردن لہ بہ کارہیتنانی وشہی پاراو:

یہ کہ لہ نادابی قسہ کردن ثہ وہیہ، کہ زیادہ پڑہوی نہ کات
 لہ بہ کارہیتنانی وشہی پاراو لہ قسہ کردندا، زمان لوسی
 نہ کات. وہ کہ ثہ بوداودو ترمذی بہ سہ نہ دیکی (جید) لہ
 ثیین عومہر - پڑہزای خویسان لیسی - دہ گپڑتہ وہ، کہ
 پیغہ مہبری خوا وَعَلَى اللَّهِ فہ رمویہ تی: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُبْغِضُ
 الْبَلِغَ مِنَ الرِّجَالِ: الَّذِي يَخْلُلُ بِلِسَانِهِ كَمَا تَتَخَلَّلُ الْبَقْرُ
 بِلِسَانِهَا: خَوَّيْ گہورہ رقی لہو کہ سائہیہ، کہ لہ کاتی
 قسہ کردندا زمان لوسی دہ کہنو دہ می خویان خوار دہ کہن
 لہ قسہ کردندا زمانیان لول دہ دہن وہ کہ مانگا خواردن
 بہ زمانی لول دہ دات و کاویژ دہ کات.

ہہ روا لہ صحیحی بوخاری و موسلیم ہاتوہ لہ
 ثنہ سہ وہ، کہ پیغہ مہبر وَعَلَى اللَّهِ ((ان اذا تكلم بكلمة اعادها
 ثلاثاً حتى تفهم عنه... وكان ﷺ يَتَكَلَّمُ بِكَلَامٍ فَصَلِّ وَهَزِرَ
 وَلَا نَزَرَ، وَيَكْرَهُ الشَّرْكَرَةَ فِي الْكَلَامِ وَالتَّشَلُّقَ بِهِ... كَاتِيكَ کہ
 پیغہ مہبر قسہی دہ کرد وشہ کانی سی جار دوبارہ دہ کردہ وہ
 تا تی ہی بگہن،... کہ قسہی دہ کرد لہ بہینی دہ رپرینی

وشەكان بەيىنىكى ھەبوو نە زۆر، نە كەم. پىغەمبەر ﷺ زۆر قسە كردن و دەم پانكردنەو ھى بەلاوہ زۆر پى ناخۆش بوو رقى لى دەبۆوہ)).

دەبا ئىمە ئەم فەرمودانە لە خۆمان بىئىنە دى و خىزان و مندالە كانىشمان فىركەين، كە زۆر قسە نەكەن و زىادە پۆيى تىا نەكەن و زمان لوس نەبن و دەم پان نەكەنەو ھە بە ھىمنى قسە بكەن. دياريشە ئەو كەسەى زۆر قسە بكات، ھەلە زۆر دەكات.

ج- گفتوگو كردن بە شىوازى، كە خەلك لى تى بگەن.

موسلمانى ژىرو تىگەيشتوو لە رىبازى پىغەمبەر ﷺ، ھىچ كاتىك بە شىوازىك قسە كانى و رشى نامۆ بە خەلك بە كارناھىنى، بەلكو گشت كاتىك ھەول دەدات، كە قسە دەكات يان وتار دەدات، يان نووسىن دەنوسى، بە گوپرەى تىگەيشتنى خەلكە كە بىت. وەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ((أَمْرُنَا مَعَاشِرِ الْأَنْبِيَاءِ أَنْ نَحَدِّثَ النَّاسَ عَلَى قَدْرِ عُقُولِهِمْ... ئىمەى كۆمەلى پىغەمبەران فەرمانان پى كراوہ بە

گویره ی عه قلی خه لکه که، قسه دیان له گه ل بکه یین))^(۱).

هه روه ها له (صحيح) ی بوخاری هاتوه له عه لی به مه وقوفی: ((حَدَّثُوا النَّاسَ بِمَا يَعْرِفُونَ أَتَجِبُونَ أَنْ يُكَذِّبَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ... خه لک چۆن ده زانی و تی ده گه، ناوا قسه دیان له گه ل بکه ن. نایا پیتان خو شه خوا و پیغه مبه ره که ی به درۆ بخریته وه)).

لیره دا نه مه ناماژه یه بو شه وه، که قسه نه کردن به گویره ی عه قلی خه لک، به درۆ خسته نه وه ی خوا و پیغه مبه ره.

له پی شه کی (صحيح) ی موسلم هاتوه له نیین مه سعوده وه - ره زای خوی لی بی -، که گوتویه تی: ((مَا أَنْتَ بِحَدِّثِ قَوْمًا حَدِيثًا لَا تُبَلِّغُهُ عُقُولَهُمْ إِلَّا كَانَ لِبَعْضِهِمْ فِتْنَةٌ... هه ر کاتی که تو قسه له گه ل قه ومیک بکه یی و به گویره ی عه قلی نه وان نه بی، نه وا نه م شیوازه قسه کردنه بو هه ندیکیان ده بیته فیتنه و ناشوب)).

(۱) رواه الديلمي بسند ضعيف به لام شایه تی له سه ر زۆره، که نه م حه دیسه (حسن لغیره) (کتاب کشف الحفا).

لەم تەوجىھاتە پېرشىنگدارانەدا، پېغەمبەر ﷺ دەيسەوى
 بە چاوساغو مامۇستايان و تارىيىزان و ئەدىبان و نووسەران و
 رابەرانى ئەم پەيامە بەرپىزە رابگەيەنى، كە كاتىك نامۆزگارى
 خەلك دەكەن، وتار دەيىژن، شت ئەنووسن، با بەگويىرەي
 تىگەيشتەن و عەقلى ئەم خەلكە بىچ و وشەي نامۆ و نارەسەن و
 بىنگانە بە سروسىتى مسولمانان بەكارنەهيىنەن و، مەهيىنە
 ناو ئەدەبى ئىسلامى رەسەن، بە بيانوى ئەوہى ئەمپرۆ و
 پىويست دەكات و لوغەي عەصرە، كە ئىستازۆر لە نوسەران
 ھەن، چ عەلمانى و چ بەناو نوسەرى ئىسلامى، جۆرە وشەي
 غەريب و عەجىب لە نووسىنيانا بەكارديىن وەك (پراكتىك و
 ئەلتەرناتىف و مۆديرن و ستراتىگور لۆژىك و سۆسۆلۆژى و
 ئىبىستىمۆلۆژيا و ھەمە چەشنى ئەم وشە غەربىانە!!) كە
 ئەمە بەپراستى ھىچ كاتىك لە خزمەتى ئەدەبى رەسەنى
 ئىسلامى و كوردى نيەو، ھىچ سوودىك نابەخشى، خەلكىشى
 لىتى تى ناگات، مەگەر تەنھا مەبەستىيان پى ئەوہ بى، كە
 خۆيان بە رۆشنىر پىشان بەدەن و خۆيان جياكەنەوہ لە
 خەلك و خۆيان پى بەدەرخەن. ئەم شىۆازى بەكارھىتەنى

وشه غه ریبانه، غه زوی زمانه که مانه و، ده یانه وی گیسانی
 زیندویی لسی بستیتته وه، ده با نهم نوسه رانه له خوا بترسن و
 به خویان دابینه وه و به قسه ی پیغه مبهری نازیزمان بکه ن،
 با به گویره ی عه قلی خه لک شت بنووسن، وتار بدهن و قسه
 بکه ن، گهر خویان به مسولمان له قه لهم ده دن و شوینکه وته ی
 پیغه مبهری خوان، گهرنا، با ناویکی تر بوخویان هه لېژیرن.

د- قسه کردن به شیوازیکی وا نه زۆر کورت و نه دریزو
 وهرز که ر:

له نادابی شیرینکردنی قسه و گفتوگوژ نه وه یه، نه گاته
 راده ی کورت برینه وه، یان دریزو دادری و خه لک لسی وهرز
 بوون. نه مهش بو نه وه یه، تا نه و که سه ی گوئی پائه گری،
 به دل گوئی بگری. موسلیم له جابری کورپی سه مره - په زای
 خوی لیبی - ده گیتیتته وه، جابر گوتی: ((كُنْتُ أَصْلَى مَعَ
 النَّبِيِّ ﷺ، فَكَانَتْ صَلَاتُهُ قَصْدًا، وَخَطْبَتُهُ قَصْدًا... له گه ل
 پیغه مبهری خوام نویژ ده کرد، جا نویژه که ی و وتاره که ی
 مام ناوه ندی بو)) واته: نه زۆر کورت و نه زۆر دریزو بوو.
 ههروه ها نیمان نه حمد و نه بو داود له حکیمی کوری حزام

-رہزای خوای لیبئی- ده گیزیتسه وه، که گوتوویه تی:
 ((شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْجُمُعَةَ فَقَامَ مُتَوَكِّئًا عَلَى
 عَصَا - أَوْ قَوْسٍ - فَحَمَدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، فَكَانَتْ كَلِمَاتٍ
 خَفِيفَاتٍ طَيِّبَاتٍ مُبَارَكَاتٍ ... له گهل پیغه مبهری خوا له
 نویژی ههینی ناماده بووم، جا پیغه مبهر له سهر گویالیک-
 یان که وانیک- وه ستاو سوپاس و ستایشی خوای کردو،
 چهند وشه یه کی سوک و پیروزو باشی گوت)).

ه- گوئی راگرتن بو نه و که سهی قسه ده کات:

له ره فتاری جوانی مسولمان نه وه یه، کاتیک یه کیک
 قسهی بو ده کات گوئی بو شل بکات و، خوئی به شتیکه وه
 سه رقالم نه کات، یان ته ماشای ته له فزیون یان، روی له
 شتیکى دی نه بیت، که قسهی بو ده کری.

هاوه له به پیزه کانی پیغه مبهر کاتیک، که پیغه مبهر
 ﷺ قسهی بو ده کردن، زور به گرنگیه وه گوئی یان بو
 راده گرت و خویمان به شتیکى تره وه سه رقالم نه ده کرد.
 پیغه مبهریش ﷺ گوئی بو نه و که سه ده گرت، که ده هاته
 لای قسهی له گهل ده کرد، یان پرسیاریکى لی ده کرد.

ههندی کس ههیه، که قسهی بۆ ده کهی، خۆی به شتیکهوه خه ریک ده کات، یان روی له تۆ نیه، به راستی نه وه بپریزییه، مسولمان ده بی ههستیار بیت، ههستی خه لک رابگری و گوی بۆ قسه کانیا ن شل بکات، نه گینا کسهی قسه کهر به چاویکی سوک و ناریزانه دیته بهرچاوی.

و- قسه کردن به خهنده و روخوشیه وه:

نیمام نه محمد له نوم دهردانه وه - په زای خوای لیبی - ده گپریته وه، که گوتیه تی: کاتیك نه بوده ردا قسهی ده کرد به خهنده وه قسهی ده کرد، خه لکیش ده یانگوت نه بوده ردا گه مرهیه (له بهر نه وهی به خهنده وه قسه ده کات). نه بوده ردا گوتی: نه بینیم وه نه بیستوومه، که پیغه مبهری خوا ﷺ قسهیه کی کرد بی، به خهنده وه نه یگوتبی. جا نه بوده ردا کاتیك قسهی ده کرد دم به خهنده بوو، له بهر نه وهی پیغه مبهر ﷺ ناوای کردو وه.

ههروه ها موسلیم له سه ماکی کوری حرب ده گپریته وه، که گوتیه تی: ((قُلْتُ لَجَابِرِ بْنِ سَمْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَكُنْتَ تُجَالِسُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟ فَقَالَ جَابِرٌ: نَعَمْ كَثِيرًا. كَانَ رَسُولُ

الله ﷺ لا یقوم من مصلاه الذی فیہ یصلی الصبح حتی
 تطلع الشمس، فإذا طلعت قام، وكانوا يتحدثون - والرسول
 جالس - فیاخذون فی أمر الجاهلیة فیضحكون، ویتبسم
 ﷺ... به جابری کورپی سه مرهم گوت: نایا له کورپو
 دانیشتنی پیغه مبه ر ﷺ ناماده ده بووی؟ جابر گوتی:
 بدلئی، زوربهی جار ناماده ده بووم. پیغه مبه ری خوا ﷺ
 لهو شوینهی خوی هه لئه ده ستا، که نویژی به یانی تیدا
 ده کرد، تا نه و کاتهی رۆژ هه لئه هات، نه و کاته هه لئه ستاو
 ده رۆژی، جا له و کاتهی، که پیغه مبه ر داده نیشت، هاوه لئه
 به ریزه کانی باسی کرده وی پیشانی جاهیلی خویان ده کرد،
 که چیان کردوو، جا ده ستیان ده کرده پیکه نین،
 پیغه مبه ریش خندهی ده هاته سه ر لیو)).

نه مانه ی باسکران ره فتاری مسولمانی مولته زیمه، تا
 کرده وه کانی پی پرازی نیتسه وه، خوی له کاتی قسه کردن و
 گفتوگوژدا شیرین بکات.

نه ده بو ئاکاری مسولمان نه کاتی گالتنه و سوعبه تدا

مروئی مسولمان بوئی هدیه گالتنه له گهل براکهی بکات، به لام له سنووریککی دیاریکراوداو، نه بیته بی ناگایی له یادی خواو ره نجاندنی دلی برای مسولمان.

گالتنه کردن چند نادابیتکی هدیه، که زور پیویسته مسولمانان پهیره وی بکه نو پابه ندی بن، که نه مانه ن:

أ- زور گالتنه کردن و زیاده ره وی تیدا نه کردنی:

وهك نه نهس - په زای خوی لیبی - گوتویه تی:

پتغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: ((لَسْتُ مِنْ دَدٍ، وَالدُّ مِني... من نه نه هلی یاری و گالتنه له هوم، نه نه وانیش له من))^(۱). زور گالتنه کردن و له مسولمان ده کات، که نه رکه ناسایه که ی له بیر بچیته وه، که

(۱) رواه البخاري في (الادب المفرد) والبيهقي.

به ندایه تی خواو گێرانه وهی حوکمی خوایه له سهر زهوی و،
پێکهینانی کۆمه لگایه کی چاک و پاک و سالتحه.

نهمهش نهوه ناگهیهنی، که نابیی مسولمان گالتسه و
یاریهک نهکات، به لام نهمه نهوه ده گهیهنی، که کاتی
جدیهت ده بی جدی بین، گالتسه کردن هه موو دلتمان دانه گری،
دهنا خو هاوه له به ریره کانی پیغه مبه ریش گالتسه و یارییان
کردووه، وهک بوخاری له (الادب المفرد) باس ده کات:
(كَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ يَتَّبَدَّحُونَ بِالْبَطِيخِ: هاوه له کانی
پیغه مبه ر بو گالتسه و یاری، کاله کیان بو یه کتری
ده هاویشته و به یه کتری یان دانه دا)).

له راستیدا زۆر گالتسه کردن ده بیته مراندنی دل و، رق له
یه کتری بوونه وه و نه مانی هه بیته و یقار، وهک ئیمامی
عومه ر - په زای خوای لیبی - فه رمویه تی ((مَنْ كَثُرَ
ضَحْكُهُ قَلَّتْ هَيْبَتُهُ وَمَنْ مَزَحَ اسْتُخِفَّ بِهِ... هه ر که سینک
زۆر پێکه نی، هه بیته و یقاری که م نه بیته وه، هه ر
که سینک سوعبه ت و گالتسه بکات پیی سووک ده بیته)).

ب- له کاتی گالته کردنه که دا نابیی مه به ست پئی نازار
گه یاندن و دل ئیشانی هیچ که سئی بی:

زۆر کهس هه ن ته نانه ت له نیو مسولمانانیش گالته
ته کرئ، که مه به ستی پئی نازاردانی دئی مسولمانانه،
دیاره نه مه ش کاریکی ناشیاوی مسولمانانه و پیغه مبه ری
خوا قه ده غه ی کردوو، له م جوړه گالتانه ی، که ده بیته
نازاردان و هه ست بریندار کردنی مسولمان وه که له سونه نی
ته بی داود و ترمذی هاتوو، له عبدالله کوری سائیبه و
نه ویش له باوکیه وه له باپیره یه وه، که گوئی له
پیغه مبه ری خوا ﷺ بووه ، که ده یفه رمو: ((لا یاخُذُنْ
أَحَدُكُمْ مَتَاعَ أَخِيهِ لَاعِبًا وَلَا جَادًا، وَمَنْ أَخَذَ عَصَا أَخِيهِ
فَلْيُرُدْهَا... با هیچ که سیک له نیوه شتیکی براکه ی
به گالته، یان به راستیش لیتی نه بات و نه شاریتته وه، هه ر
که سیکیش گوپالی براکه ی برد با بوئی بگیتریتته وه)).

له جهنگی (خندق) زهیدی کوری سابت له گه ل
مسولمانان خوئی نه گواسته وه، پاشان زۆر ماندوو بوو،
سه رخه ویکی شکاند، جا عماره ی کوری جهزم هات و

چه که که ی لسی برد، که پیغه مبهرد ﷺ نه مه ی زانی به کسر
قه ده غه ی نه م کاره ی لیکرد.

ههروه ها به زارو ته به رانی و نین حه بان له عامری کوری
ره بیعه وه - ره زای خوی لیبی - ده گپرنه وه، که وا پیاویک
پتلاوی پیاویکی بردو به گالته وه لیبی شارده وه، جا که
نه مه یان بو پیغه مبهرد گپرایه وه، پیغه مبهرد ﷺ فه رموی:
(**لَا تُرَوِّعُوا الْمُسْلِمَ، فَإِنَّ رَوْعَةَ الْمُسْلِمِ ظُلْمٌ عَظِيمٌ**
... مسولمان مه ترسینن، چونکه ترساندن مسولمان زولم و
سته میکی زور گه وره یه)). ههروه ها نه بو داود له
عبدالرحمنی کوری نه بی له یلا ده گپرتته وه، که گوتویه تی:
هاوه له کانی پیغه مبهرد ﷺ ده رویشتن، پاشان پیاویک له وان
خه وی لسی که وت، جا هه ندیکیان هه لسان نه و گوریسه ی
که نه م پیاوه پی پی بووه لییان بردو وه... پیاوه که
هه لساوه و ترساوه. نینجا پیغه مبهردی خاوی ﷺ فه رمویه تی:
(**لَا يَجِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُرَوِّعَ مُسْلِمًا**... بو مسولمان حه لال
نیه و حه رامه برا مسولمانه که ی بترسینن)).

جا نیه له کوئی له ناست نه م فه رموده به پیزانه
له کاتی کدا خومان به شرتنکه وته ی پتیزی نیسلام داده نین.

ج- له گالته کردندا نابین قسهی درۆی تیا بئ:

زۆر کەس هەن لە دانیشتنی مەجلیسیێکدا بۆئەوهی بێئین فلانە کەس سوعبەت چی و قسهی خۆشه، هەلدهستی بە گێرپانهوهی نوکتهی درۆ و پێکهین هینەر، لهوانه شه خۆی به موسولمان بزانی، بئ ناگاشه له ههپهشهی پیغه مبهری خوا ﷺ لهو کەسانهی، که قسه ده گێرپانهوه به درۆ تا خه لک پئ بکه ن. وه ک نه بو داود و ترمذی و نه سانی و به یهه قی له بوهرزی کوری حکیم له باوکی له باپیره ی - په زای خویان لیبئ - ده گێرپانهوه، که گو تویه تی: گو تيم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یفه رمو: ((وَيْلٌ لِلَّذِي يَخْذُلُ بِالْحَدِيثِ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ فَيَكْذِبُ وَيَلُّ لَهُ، وَيَلُّ لَهُ... مَا لَ وَتِرَانِي وَ چالی دۆزهخ بۆ نهو کەسهی قسه ده کات بۆ نهوهی خه لک به پێکهین بیئنی، له کاتییدا قسه کهی درۆیه، جا پیغه مبهر دوو جار پئی ده ئی: ما ل و تیرانی بۆ نهو کەسه)).

ههروهها له نهواسی کوری سه معانهوه، که گو تویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((كَبُرَتْ خِيَانَةٌ أَنْ تُحَدَّثَ أَخَاكَ هُوَ لَكَ مُصَدِّقٌ، وَأَنْتَ لَهُ كَاذِبٌ... گه و ره ترین خیانهت

ئهوهیه، که قسهی درۆ بۆ برا مسولمانه کهت بکهی، له کاتی کهدا ئهه و باوه پرت پئی بکات و وا بزانی قسه کهت پراسته))^(۱).

ههروهها ئههه هورهیره - پهزای خوی لیبی - گوتویهتی: پینغه مبهری خوارو ﷺ فرمویهتی: ((لا یؤمنُ العبدُ الايمانَ کله حتى یترک الکذب فی المزاحه، والمرء وان کان صادقاً... نیمانی مسولمان به ته وای هه مووی دانامه زری، تا له گالته کردندا واز له درۆ نه هینی و، واز له ده مه ته قی و موجاده له نه هینی، نه گهر چی ئه ویش پراست بکات.

ده می که شتیکی زۆر ناشیرین خوی خزاندۆ ته ناومان و ئیمهش به پیشوازیه کی گهرمه وه قبولمان کردوه، ئه ویش درۆی نیسانه، که له پراستی دا ئه مه ره فتاریکی به دکاری ناشیرینی رۆژئاوایه بۆ ئیمه یان ناردوه، تا په وشتی ئیمه پروشینن. که له پراستی دا ئه م درۆ کردنه هه رامیتیکی گه وره یه و گالته کردنیکی ناحقه، پیویسته خومان و مال و مندالمان لیتی به دوور خهین و به قسهی پراستگۆ یانه

کرداره کانمان پراژینینه وه، ته قواو له خوا ترسان هه رده م
دلئمان بگه شینیتته وه.

با ئیستاش بزانی، ئایا پیغه مبهه ﷺ سوعبه ت و
گالته ی کردووه؟

به ئی، گالته ی کردووه، به لام نه وه ی راست نه بووبی
نه یگوتووه، نه مهش نموونه ی گالته کردنی پیغه مبهه ره:

ئین به کار له زهیدی کوری نه سلهم ده گپرتته وه، که
ژئیک هه بووه پیان ده گوت (أمَ اَیْمَنَ الْحَبْشِیَّةِ)، هاته لای
پیغه مبهه ری خوا ﷺ و گوتی: میرده کهم بانگت ده کات،
پیغه مبهه ریش فرموی میرده کهت کییه؟ میرده کهت نه و
پیاهیه که سپیایی به چاوییه وه یه؟

ژنه کهش گوتی: چاوی سپیایی پتوه نیه.

پیغه مبهه ﷺ فرموی: نه خیر سپیایی به چاوییه وه یه.

ژنه که گوتی: به خوا سپیایی به چاوییه وه نیه.

پیغه مبهه ﷺ فرموی: هیچ که سیک هه یه سپیایی

به چاوییه وه نه بی. (مه بهستی پی سپیایی ناوه وه ی چاو
بووه).

همروه‌ها ترمزی له حه‌سه‌نی به‌سری - رفزای خوای
لیبی - ده‌گیر پیته‌وه، که گوتویه‌تی: پیره ژنیک هاته لای
پیتغه مبه‌ر ﷺ گوتی: نه‌ی پیتغه مبه‌ری خوا دو عام بو
بکه خوای به‌خشنده بمباته به‌هشت.

پیتغه مبه‌ر فرموی: دایکی فلان! پیره ژن ناچیته
به‌هشت.

گوتی: پیره ژنه که به‌گریانه‌وه رژیشت.

جا پیتغه مبه‌ر فرموی: (پینی بلین نه‌و به‌ پیره ژنی
ناچیته به‌هشت، به‌لکو به‌ گهنج و لای ده‌چیته
به‌هشت).

خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنثَاءً﴾ (۳۵)

﴿جَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا﴾ (۳۶) ﴿عُرْيَا أُرَابًا﴾ (۳۷) الواقعة ... نیمه خومان
کیزه‌کانمان به‌تایبه‌تی به‌ره‌م هینا، بریارمان بودان هر
کچ بن، شوخ و شنگ و هاوته‌مه‌ن ﴿﴾.

ئەدەب و ئاكارى مەسولمان لە پىرۋىزبائى كىرندى

لە رەھىشتى جوانى مەسولمان ئەوھىيە، كاتىك بىرايەكى مەسولمان ژن دىنى، يان خوشكىكى مەسولمان شوو دەكەت، يان خوا مەنداللىكى پىدەبەخىشى... ھتە، پىرۋىزبائى لى بىكرى.

جا پىرۋىزبائى كىرند ئادابىكى ھىيە ۋەك:

أ- كاتىك مەسولماننىك خۆشى ۋ شادىيەك روى تىدەكەت، دىخۆشى خۆتى بۆ بەدەرخەي ۋ گىرنگى پىدەھى:

بەلگەشمان ئەوھىيە، كە لە (صحيح)ى بوخارى مەسولمىم داھاتوۋە، كەعب دەلى: گويم لە دەنگىك بوو ھاۋارى دەكەت بە بەرزترىن دەنگ ۋ دەيگوت: ئەي كەعبى كورى مالك! مژدەت لى پى، جا خەلكە كە ئەھاتن پىرۋىزبائىيان لىدە كىردين ۋ يەكسەر مەن دەرچوم، تا بگەمە لاي

پیتغه مبهری خوا ﷺ، پۆل پۆل خه لک پیروزیایی قبول کردنی تهوبه بیان لئی کردم، ده یانگوت: تهوبه قبول کردنت له لای خواوه پیروز بئی، تا گه یشتمه مزگهوت و بینیم خه لکه که به ده وری پیتغه مبهرن، جا به کسهر ته لحه ی کوری عبیدالله به غاردانه وه هاته لام و تهوقه ی له گه ل کردم و پیروزیایی لئی کردم، (که عب نهم هه لویسته ی ته لحه ی هه رگیز له بیر ناچئ) که عب گوتی: کاتیک سه لام له پیتغه مبهری خوا ﷺ کرد له خوشیانا ده موچاوی نه دره وشایه وه و فه رموی: ((أبشِرْ بِحِرِّ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْكَ مِنْذُ وَكَلْتِكَ أُمَّكَ: مژده بئی لیت به چاکترین رۆژ، که به سه رت تیپه رپووه له و رۆژه ی له دایک بووی)).

ب- له کاتی بۆنه و مونا سه به دا وشه ی جوان و ناسک ده برپین و دوعای خه یر کردن:

ئیسلامی به رنامه دار ئیژراوی په روه ردگاری جیهانیان، هیچ شتیکی کۆمه لایه تی فه رامۆش نه کردووه، ته نانه ت قسه و وشه و دوعای جوان و ناسکی دانا وه بۆ پیروزیایی کردن، که پتیویسته مسولمانان له بیرى نه که نو له ژیاناندا

په پیره وی بکه نو خه لکیش لسی فیریکه ن. له مانهش وهک:

۱/ پیروزیایی کردنی یه کیتک گهر خوا مندالی پی به خشین:

گهر خوا مندالیکی به مسولمانیک به خشی، وا چاکه
 پیروزیایی لسی بکه وی بلی: (بُورِكَ لَكَ الْمَوْهوبُ، وَشَكَرْتَ
 الْوَاهِبَ، وَرَزَقْتَ بِرَّهُ، وَيَلْغَ أَشُدُّهُ)). وا باشه نهو کهسه ی
 پیروزیایی لسی ده کری وه لاسی بداته وه، بلی: ((بارک الله
 لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَرَزَقَكَ مِنْهُ)). نه م جوړه پیروزیاییه له
 حوسه ینی نیمام عهلی و نیمام حهسه نی به سری
 گپراوه ته وه.

۲- پیروزیایی کردن لهو کهسه ی له سه فهر هاتوته وه:

نهو کهسه ی له سه فهر دیتته وه، و باشه نه م قسه یه ی پی
 بلی وهک، که له پیشینه وه گپراوه ته وه: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 سَلَّمَكَ، وَجَمَعَ الشُّمْلُ بِكَ وَأَكْرَمَكَ)).

۳- پیروزیایی کردن لهو کهسه ی له مهیدانی جهاد دیتته وه:

نهو کهسه ی که له جهاد ده گهر پتته وه، وا باشه ی پی
 بگوتری: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَصَرَكَ، وَأَعَزَّكَ وَأَكْرَمَكَ)). وهک

خاتوو عایشه به پیغه مبهری وَعَلَيْهِ فەرمووه کاتیك، که له جیهاد گهراوه تهوه، موسلیم و نه سائی و غهیری نه وانیش له خاتوو عایشه ده گێر نهوه، که گوتیه تی: ((كَانَ رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَيْهِ فِي غَزْوٍ، فَلَمَّا دَخَلَ اسْتَقْبَلْتُهُ فَأَخَذْتُ بِيَدِهِ فَقُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَصَرَكَ وَأَعَزَّكَ وَأَكْرَمَكَ... پیغه مبهری خوا له جهنگیک گهراوه، کاتینا هاتهوه پیشوازیم لیکردو دهستیم گرت و گوتم: سوپاس بو خوا که سهری خستی و به عیززه تی کردی و پیزی گرتی)).

۴- پیروزیایی کردن لهو که سهی که له حج دیتهوه:

نهو که سهی له حج ده گه پیتهوه، وا باشه پیی بگوتری: (قَبِلَ اللَّهُ حَجَّكَ، وَغَفَرَ ذُنُوبَكَ، وَأَخْلَفَ نَفَقَتَكَ) نهه جوړه پیروزیاییه، پیغه مبهری خوا به کورپکی گوتوه، که له حج گهراوه تهوه، ابن السنی له نین عومهر گێراویه تیهوه.

۵- پیروزیایی کردنی ژن هینان و شوو کردن:

کاتیك که ماره ی کچو کورپک ده برری، وا باشو سوننه ته، که پیروزیاییان لسی بکری و بگوتری: ((بَارَكَ اللَّهُ

لَكَ، وبارك عليك، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ)). ابو داود و ترمذی و غیرى تهوانیش له نه بو هورهیره - ره زای خوی لیبی - ده گپرنه وه، که کاتیک یه کیک ژنی بهینایه، یان شووی بکردبایه، پیغهمبهر ﷺ نه یفه رمو: ((بارک الله لك، وبارک عليك، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ)).

۶- پیروزبایی کردن له کاتی جه ژندا:

وا باشه له دواي نوئیژی جه ژن مسولمان به برای مسولمانی بلئی: ((تَقَبَّلَ اللهُ مِنَّا وَمِنْكَ... خَا لَه تِيْمَه وَ نِيْوَه وَ هِرَبِگِرِي)) به رامبهره که شی هه مان شتی وه لام داته وه. ۷- گهر که سیک چاکه ی له گهل کردی وا چاک و سوننه ته پیی بلئی: ((بارک الله لك في أهلك ومالك، وجزاك الله خيراً)).

نهمهش وه که نه سائی و ثین ماجه له عبدالله ی کوری نه بی ربیعیدیان گپراوه ته وه، که گوتویه تی: پیغهمبهری خوا ﷺ چل هه زاری لی قهرز کردم، کاتیک که پاره ی بوو قهرزه که ی دامه وه فهرموی: ((بارک الله لك في أهلك ومالك، إنما جزاء المُسْلِمِ الحَمْدُ والشَّاء... خوا به ره که ت

بهاویته مال و مندالت و سامانت، بهراستی پاداشدانه وهی
 قه زدهر سوپاس و ستایش کردنیسه تی)). ترمذی له
 نوسامه ی کوری زهید - په زای خوی لیبی - ده گپرتسه وه و
 نه ویش له پیغه مبهری خوا عَلَيْهِ السَّلَام، که فرمویه تی: ((مَنْ
 صَنَعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ فَقَالَ لِفَاعِلِهِ: (جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا)، فَقَدْ بَلَغَ
 فِي الشَّنَاءِ... هَر كَه سَيْك چا که یه کی له گه ل کر او به
 چا که که ره که ی گوت: (خوا پاداشتت بداته وه) نه و
 سوپاس و ستایشی کردوه)).

ج- له گه ل پیوژیایی کردن و اباشه دیاری پیشکش بکری:

گهر خوا مندالتی به که سیک به خشی، یان ژنی هینا و
 شووی کرد، و اباشه دیاری پیشکش بکری، وه که له چند
 فرموده یه کی پیغه مبهر عَلَيْهِ السَّلَام ناماژه ی بو کر او وه هانی
 له سهر داوه له مانه:

• له خاتوو عانیسه وه به مهرفوعی، که و پیغه مبهر
عَلَيْهِ السَّلَام فرمویه تی: ((تَهَادُوا تَحَابُّوا... دیاری، بو یه کتری
 ببهن، یه کتریتان خوش دهوی))^(۱).

• له ئەبھورەبىرە بە مەرفوعى: ((تھادوا فإِنَّ الهدية تَذْهَبُ وَحَرَ الصَّنِيرِ... ديارى پيشكەشى يەكترى بگەن، چونكە ديارى رِقو قىنى دل ناهىلى))^(۱).

• له ئەنەسەو بە مەرفوعى: ((عليكم بالهدايا فإنها تُورثُ المودة. وتَذْهَبُ الضَّغائن... ديارى پيشكەش بە يەكترى بگەن، چونكە ديارى دەبىتتە مايەى خۆشەويستى و رِقو قىن لەدل ناهىلى))^(۲).

سەبارەت بە ديارى بردن ديار دەيەكى سەير لە كۆمەلگەى نىمە دەبينرى ئەويش ئەو يە، كە خىزانىك.. مالىك.. كە سىك خۆى ئەخاتە ژىر بارى قەرزەو، لە راستىدا ئەمە پىچەوانەى رىنموويە كانى پىغەمبەرە ﷺ. مەرج نىە ھەر دەبى شتىك گرانبەھا بىت، يان پارەيەكى زۆر بى، بەلكو ئەمە شتىكى رەمزىيە، كەوا تو خۆشەويستى خۆتى بو دەردەبىرى، نەك خو خستەنە ژىر بارى قەرزىك، كە خۆت ھەزى پىناكەيت و لە شەرمى روان ئەم ديارىە گرانبەھايە پيشكەش دەكەيت.

(۱) رواه البخاري في الادب المفرد واحمد.

(۲) رواه الديلمي.

نه دهب و ناکاری مسولمانان له کاتی سهردانی نه خوشنا

مسولمانان که بهراستی برای یه کترین، وهک یهک جهسته و لهش وان، که کاتیک نه ندامیکی نه م له شه ده که ویتته نازار، گشت نه ندامه کانی تر نه که ونه نازار. مسولمانیش تا له زیان دابی، توشی ته خوشی و نه ساغی ده بی. نه خوشیش وهک هه موو کهس دهیزانی، پیوستی به سهردان و دل دانه وه و دل راگرتن هه یه، تا نازاری نه خوشیه که ی له سهر کم بیتته وه.

جا بو چوونه لای نه خوش، نیسلام نه م به شه شی فهرامۆش ته کردووه، به لکو چهند ناداب و رهفتاریکی داناوه، پیوسته مسولمانان بوخویان به گشتی و منداله کانیشیان لی فیر بکهن.

نادابه کانیش نه مانه ن:

أ- په له کردن له سردانی نه خوڅ:

کاتیک مسولمانیک دوچارى نه خوڅشى ده بى، وا پتويست و چاکه، يه کسهر بسچيته سهردانی، وهک پتغه مبهر ﷺ فهرمويه تى: ((اذا مَرَضَ فَعِدْهُ... گهر مسولمانیک نه خوڅ کهور، يه کسهر سهردانی بکه)).

ب- که م مانه وه لای نه خوڅ:

له ره وشتى جوانى مسولمان له کاتى سهردانی بو لای نه خوڅ نه وه يه، که زور له لای نه ميښتته وه، به تايبه تى گهر نه خوڅه که نافرته بوو. به لام گهر نه خوڅه که حالته تى باش بوو، سه ليقه ي قسه کردنى هه بوو، نه وا قهينا که زوريش له لای ميښتته وه، واچاکه رورژيک نا رورژيک سهردانی نه خوڅ بکريت، گهر حالته تى چاک بوو.

ج- دوعا کردن بو نه خوڅ:

کاتیک ده چيته لای نه خوڅيک، و اباشه دوعاى شيفاي بو بکه ي، وهک شه دوعا يه ي، که پتغه مبهر ﷺ بو نه خوڅى کردووه. له خاتوو عايشه وه - په زای خواى ليبي -، که کاتیک پتغه مبهر ﷺ خيزانى نه خوڅ بووه،

چووه ته لای و دهستی راستی به سهردا هیناوه و فهرمویه تی:
 ((اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ. أَذْهَبِ الْبَاسَ، إِشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا
 شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا... خواهیه نهی
 پهروه ردگاری خه لک، نه خووشی لاده. شیفای بنیره هه ر تو
 شیفاده ری و هیچ شیفایه کی نه خووش نیه، جگه له شیفای
 تو، شیفایه ک بنیره که نه خووشی به دواوه نه بی))^(۱).

ههروه ها شین عه باس گوتویه تی: پیغه مبه ر ﷺ
 فهرمویه تی: ((مَنْ عَادَ مَرِيضًا لَمْ يَحْضُرْهُ أَجَلُهُ فَقَالَ عِنْدَهُ
 سَبْعُ مَرَاتٍ: (أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ
 يَشْفِيكَ إِلَّا عَافَاهُ اللَّهُ مِنْ هَذَا الْمَرَضِ))... هه ر که سی ک
 سهردانی نه خووش بکات، به مه رجی نه جده لی نه هاتبی،
 حهوت جار بلتی: ((أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ
 يَشْفِيكَ... له خوای به رزو مه زن داوا ده که م، که خوای
 عه رشی گه وره یه شیفات بو بنیره ی، نه وا خوای گه وره له م
 نه خووشیه چاکی ده کاته وه))^(۲).

(۱) بوخاری و موسلیم گیتراویه تیا نه وه.

(۲) نه بوداودو حاکم و ترمذی گیتراویه تیا نه وه.

با تیمهش هدردهم دو عایه نهمان له یاد بی تا پاداشتی
خوا به دست بیتین و دلنه وایی نه خوشه کان بین.

د- دهست خسته سهر شوینی نازاره که و دو عا خویندن
به سهریدا:

له نبی عبداللهی عوسمانی کوری نبی العاصه وه، که و
له له شیدا، شوینیکی نازاری هه بو وه، به پیغه مبهری ﷺ
فرموه، که نهم نازاره ی هه یه، پیغه مبهری خوا ﷺ پی
فرمو: ((ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي يَأْتُمُ مِنْ جَسَدِكَ قُلْ: بِسْمِ
اللَّهِ - ثَلَاثًا - وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ: دهستت
له سهر نهو شوینه دابنی که نازار به لهشت نه گه یه نن سنی
جار بلنی: بِسْمِ اللَّهِ وَ حِدْوَت جَارِيش بَلْنِ: (أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ
وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَحْدَثَ أَحَادِرٌ... په نا ده گرم به عیزهت و
هیزو توانای خوی گه و ره له خراپه ی نهو شته ی که هه مه و
حه زه ریش و هرنه گرم))^(۱).

(۱) موسیلم گنراویه تیه وه.

ه- وا چاکه له نه حوالی نه خوۆش پرسیار بکهی:

له نین عباسه وه کهوا عدلی کوری نه بی تالب - په زای
 خوی لیبی - ((خَرَجَ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي وَجَعِهِ الَّذِي
 تُوْفِيَ فِيهِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، فَقَالَ النَّاسُ: يَا أَبَا الْحَسَنِ
 كَيْفَ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ؟ قَالَ: (أَصْبَحَ بِحَمْدِ اللَّهِ بَارِتًا)
 ... له لای پیغه مبهری خوا ﷺ هاته دهره وه، که نه خوۆش
 بوو بهو نه خوۆشیهی، که گیانی پی سپارد. جا خه لکه که
 گوتیان: نهی باوکی حه سن! پیغه مبهری خوا ﷺ حالی
 چۆنه؟ گوتی: سوپاس بو خوا چاکه))^(۱).

و- واچاکه له لای سه ری نه خوۆش دابنیشی:

نه مهش وه که پیغه مبهر ﷺ ناوای ره فتار کردوه،
 وه که نین عباس - په زای خویان لیبی - گوتویه تی: کاتیک
 پیغه مبهر ﷺ سهردانی نه خوۆشی ده کرد، له لای سه ریده وه
 داده نیشته و پاشان حهوت جار نه یفه رمو: ((أَسْأَلُ اللَّهَ
 الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ))، جا گهر نه جهلی

(۱) بوخاری گپراویه تیه وه.

دوا بخری، نهوا لهم نه خویشیهی چاک نه بیته وه^(۱).

ز- دل دانه وهی نه خویش و تاوات خواستن به چاکبونه وه و
ته مهن دریزی:

نهم سیفته دل پیننه کاریگه ریه کی به تینی هدیه
له سه ر دل و دهروونی نه خویش، ههروا ده بیته دل خویشکردنی و
هیوا پیدانی.

نه بی سه عیدی خودی - ره زای خوی لی بی گوتویه تی:
پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((إِذَا دَخَلْتُمْ عَلٰی
مَرِيضٍ فَنَفَسُوا لَهُ أَجَلَهُ (بَطُولِ الْعَمْرِ)، فَإِنَّ ذَلِكَ لَا يَرِدُ
شَيْئًا، وَتَطِيبُ نَفْسَهُ... گهر چوونه لای نه خویش داوای
ته مهن دریزی بو بکهن، چونکه نه مه هیچ شتیک رهت
ناکاته وه و دلیشی پی خویش ده بی))^(۲).

ههروا له حه دیسی نین عباسدا هاتوه، که به نه خویش
ده گوتری: ((لَا بَأْسَ طَهْرٍ إِِنْ شَاءَ اللَّهُ... قَدِ يَنَاقُ إِِنْ شَاءَ
اللَّهُ بَوَهْتِهِ مَائِدِي بِأَكْكَرْدَنَهْوَهِي گونا هه کان)).

(۱) بوخاری له (الادب المفرد)، گتیراویه تیه وه .

(۲) ترمذی و نین ماجه گتیراویه تیه وه .

ح- و اچاکه داوای دوعا له نه خوؤش بکه‌یت:

وهك نيبن ماجه و نيبن السنې له عومدرې كورې خه‌تاب
 - په‌زای خوای لیبې ده‌گپړنه‌وه، که گوتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری
 خوا ﷺ فدرمویه‌تی: ((اِذَا دَخَلْتَ عَلٰی مَرِيضٍ فَمُرُّهُ
 فَلْيَدْعُ، فَإِنَّ دُعَاءَهُ كَدُعَاءِ الْمَلَائِكَةِ... گهر چوویته لای
 نه‌خوؤش پېی بلې دوعات بز بکات، چونکه دوعاکه‌ی وهك
 دوعای فریشته‌کان وایه)).

گ- گهر نه‌خوؤشیک له حاله‌تی گیاندان بوو (لا إله
 إلا الله) ای بیسر‌مخړیته‌وه:

نه‌بی سه‌عیدی خودری - په‌زای خوای لیبې - گوتویه‌تی
 پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فدرمویه‌تی: ((لَقِنَا مَوْتَاكُمْ لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ... نه‌وه نه‌خوؤشانه‌ی که له حاله‌تی مردندان پې‌یان
 بلین: (لا إله إلا الله) بلین))^(۱).

ه‌روه‌ها مه‌عازی کورې جه‌بل - په‌زای خوای لیبې -
 گوتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ((مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا

(۱) موسلیم گپړاویه‌تیه‌وه.

إله إلا الله دَخَلَ الجنة... هدرکه سیك له کاتی گیاندانی،
کۆتا قسهی لا إله الا الله بیت، ده چیته به هشت)^(۱).

(۱) نه بو داردو حاکم گنیزاویه تیانه وه.

نہدہب و ناکاری مسولمان

لہ پرسہ و تہ عزیزہ دا

پرسہ و سہرہ خوئی چند یاسا و نادابیتی تاییہ تی
 ہدیہ، کہ پیویستہ مسولمان پدیرہ وی بکنہ و خوین
 دوورخنہ و لہ ناکارو داب و نہریتہ نہ فامیہ کانی تہ مپوؤ.

یاسا و نادابہ کانیش نہ مانہن:

ا- دو عاکردنی پاداشتدانہ وہ بڑ خاوهن پرسہ کہ:

نیمامی نہ وہ وی لہ کتیبہ کہی (الاذکار) دا دہ لئی:
 باشترین قسہ، کہ بہ خاوهن مردو و بگوتری تہ و ہدیہ، کہ لہ
 (صحیح) ی بوخاری موسلیما ہاتوہ، لہ ٹوسامہ ی کوری
 زہیدہ وہ، کہ گوتویہ تی: (یہ کیک لہ کچہ کانی پیغہ مہر
 ﷺ نیرد رایہ لای پیغہ مہر ﷺ تا بانگی بکنہ و پیسی
 بلین مندا لیتی گچہ کہی لہ سہر مردنہ. پیغہ مہریش
 فرموی بگہ ریوہ لای و پیسی بلئی: ((إِنَّ لَّهٗ مَا أَخَذَ، وَكُلُّ مَا
 أَعْطَى. وَكُلَّ شَيْءٍ عِنْدَهُ مُعْتَمَى، فَمَرَّهَا فَلْتَصْبِرْ وَكَلِّحْتَسِبْ

...خوای گه‌وره بۆی هه‌یه، نه‌وه‌ی هه‌یه بیهاتمه‌وه، وه بۆیشی هه‌یه، که بیه‌خشی، هه‌موو شتیکیش لای نه‌وه، ماوه‌ی دیاریکراوه. جا پیتی بلی با نارام بگرئ و داوای پاداشت له خوا بکات)).

ئیمامی نه‌وه‌وه‌ی ده‌لی: شیوازی پرسه‌نامه هه‌یج حه‌رامی تیدا نه‌یه، به هه‌ر چ شیوازیك پرسه ده‌که‌ی، دروسته. به‌لام وا باشتره له پرسه‌ی مسولمان بگوترئ: ((اعظمَ اللهُ أجرك، وأحسنَ عَزاءَكَ، وَعَفَرَ لِمِيتِكَ))، وابه‌شه پرسه‌کردنی مسولمان بۆ کافر به‌م شیوه‌یه بگوترئ: ((اعظمَ اللهُ أجرك، وأحسنَ عَزاءَكَ)).

ب- به‌باشدانانی چیشته دروستکردن بۆ خاوه‌ن مردوو:

بۆ پته‌وه‌کردنی په‌یوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی، ئیسلام به‌ باشی داناوه، که خواردن بۆ مالتی خاوه‌ن مردوو که بکریت، چونکه ماله مردوو که له‌به‌ر دلتنه‌نگی و خه‌مباریان، له‌وانه‌یه نه‌توانن به‌م کاره هه‌لسن. نه‌مه‌ش به‌ پیتی نه‌وه گێرانه‌وه‌ی، که نه‌بوداود و ئه‌ین ماچه و ترمذی له‌ عبدالله‌ی کورپی جه‌عفر گێراویه‌تیانه‌وه، که گوتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری

خو ﷺ فرموده تی: ((اصْنَعُوا لَالٍ جَعْفَرَ طَعَاماً فَإِنَّهُ قَدْ
 أَتَاهُمْ أَمْرٌ يَشْقَلُهُمْ... خواردن بۆ مالی جدهعفر^(۱)
 دروستکهن، چونکه نهوان شتیکیان به سهر هاتووه، که وای
 لیکردوون سه رقان بنو نه توانن چیشته دروستکهن)).

ج- به ده رنه خستنی دل خوشی و روو خوشی به رامبهر نهو
 که سانهی، که پرسه نامه یان لسه ده کهی، یان دل یان
 ده ده یه وه:

له کاتیک یه کیک ده مرئ مسولمانی پابه ندی دینی خوا،
 هدرگیز کاریکی وا ناکات که خه لک به سوکی سهیری
 بکه نو به خراپه باسی بکه نو نیسلا میشی پی ره شو
 ناشیرین بکات، به لکو له م کاته دا دل نه وایی که سوکاری
 مردووه که ده داته وه چ به نایه ت بی، یان به فرموده
 شیرینه کانی پیغه مبه ر ﷺ، یان به به سه ره اتیکی
 واقیع یانه ی نیسلا می. له م کاتانه شدا پی ناکه نئی و ته نانه ت
 خه نده شی نایه ته سه ر لیوو قسه ی پر و پو وچ ناکات و نوکاتی
 پیکه نین هینه ر ناکات.

(۱) جدهعفری کوری نه بو تالیب له جهنگی (مؤته) شهید بو.

ہمروہا بہ شیوازیکی نہرمو نیانو کارامہ و
لیہاتوانہ و بہ دلتیکی پر لہ تہقواوہ ناموژگاری نامادہ بران
دہکات.

ئه دههه و ئاکاری مسولمان له کاتی پڑمین و باوهشک دان

لهو نادابو رهفتاره جوانانهی نیسلامی خۆشهویستمان بۆی داناوین، که لهناو کۆمهه لگا پیادهی بکهین، نادابی پڑمین و باوهشکه، که پتویسته خۆمان و مناله کانیشمان فیر بکهین بهو شیوهیهی، که پتقه مبهری خوا ﷺ پتینمویی کردوه.

أ- کاتیک مسولمانیک ده پڑمین و ده لئی: الحمد لله پتویسته
پنی بلئی یرحَمکَ الله ، نهویش بلئی: یَهْدِیکُمُ اللهُ
و یُصَلِّحَ بِالکُمْ.

ئه مهش به پنی ئهم گتیرانهوهی، که بوخاری له ئه بو هورهیرهوه - رهزای خوی لیئی - گتیراوه تهوه، نهویش له پتقه مبهر ﷺ، که فهرموستی: ((اذا عطس أحدکم فلیقل: الحمد لله، و لیقل أخوه أو صاحبه: یرحَمکَ الله، فإذا قال له، یرحَمکَ الله، فلیقل یهدیکم الله و یصلح بالکم))،

وه له گیتراوه ویه کی نه بو داود و ترمذی هاتوه، که بلی: ((يَغْفِرُ اللهُ لَنَا وَلكُمْ)).

ب- نه و که سهی ده پڑمی، گهر نه یگوت (الحمد لله) تو پی نالی یی یرحمک الله:

نه مهش وه ک موسلیم له نه بی موسا - په زای خوی لی بی - گیتراوه تیه وه، که گوتویه تی: گویم لی بو پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموی: ((اذا عطس أحدكم فحمد الله فشمته، فإذا لم يحمد الله لا تشمته... گهر به کیتک له نیوه پڑمی و سوپاسی خوی کرد، واته: گوتی الحمد لله، نیوهش دعای پڑمینی بو بکن، واته بلی: یرحمک الله، به لام گهر پڑمی و نه یگوت الحمد لله، نه م دعایه یی بو مه که ن)).

ههروه ها بوخاری و موسلیم له نه نه سه وه - په زای خوی لی بی - ده گیتراوه تیه وه، که گوتویه تی: ((عَطَسَ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَشَمَتَا أَحَدُهُمَا وَكَمْ يُشَمَتُ الْآخَرَ. فَقَالَ الَّذِي لَمْ يُشَمْتَهُ: عَطَسَ فَلَانَ فَشَمْتُهُ وَعَطَسْتُ فَلَمْ تُشَمْتَنِي؟ فَقَالَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ: هَذَا حَمْدُ اللهِ، وَأَنْتَ لَمْ تَحْمَدِ اللهُ:

دو و پیاو لہ لای پیغہ مبر پڑمین، یہ کیتکیان گوتی: الحمد لله و دعای پڑمینی بؤکرا. بہ لآم نہوی دی نہیگوت: الحمد لله و دعای پڑمینی بؤ نہ کرا. جا نہو کہ سہی دعای پڑمینی بؤ نہ کرا گوتی: فلانہ کہس پڑمی و دعای پڑمینی بؤکرا، کہ چی من پڑمیم و دعای بؤ نہ کرا؟

پیغہ مبر ﷺ فہ رموی: (چونکہ پیاوہ کہی دی، کہ پڑمی گوتی: الحمد لله، بہ لآم تو سوپاسی خوات نہ کرد.

جا وا باشہ گہر یہ کیتک پڑمی و نہیگوت الحمد لله بہ بیری بہینریتہ وہ، کہ نایا سوپاسی خوی کردوہ، یان نا.

ج- لہ کاتی پڑمینا و اباشہ دہست، یان دہستہ سرتک بخریتہ سہر دہم، بہ گویرہی توانا نہ ہیترئی دہنگی زور بیت.

نہ مہش و ہک پیشہ وای نازیزمان محمد ﷺ نہم پڑوشتہ جوانہی لہ خوی ہیناوتہ دی، و ہک نہبو داود و ترمذی لہ نہبو ہورہیرہوہ - پڑہ زای خوی لیبنی - گپراویہ تیانہوہ، کہ گوتیہ تی: ((کان رسول الله ﷺ إذا عطس وضع يده أو كبره على فمه. وخفض - أو غص - بها صوته

...پیتغه مبهري خوا گهر پښمبایه دهستی، یان کراسه که ی
ده خسته سر ده می و دهنگی نرم ده کرده وه)).

ههروه ها نین السنی له عبدالله ی کور ی زوبه یری
ده گپرنه وه، که گوتویه تی: پیتغه مبهري خوا ﷺ
فهرمویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَكْرَهُ رَفْعَ الصَّوْتِ بِالتَّشَاؤِبِ
وَالعَطَّاسِ... خوی بهرزو مهزن پی پی ناخوشه له کاتی
باوه شک و پښمندا دهنگ بهرز بگریته وه)).

له راستیدا زور کهس هه له ناو مه جلیسیک، یان له لای
هه که سیکدا کاتیک ده پښم پی به شتیوه یه کی ناشیرین
دهنگی بهرزده کاته وه، ته نانه ت پریشکی پښمینه که نه دات
به ده ورو به ریدا، دیاره نه مه نا کاریکی ناپه سه ندو په فتاریکی
سوکه، خوی گه وه حهز به و کاره ناکات.

د- گهر یه کیک له سی جار زیاتر بیښم پی پی نالین:
یرحمک الله.

وهک موسلیم و نه بو داود و ترمذی له سه له ی کور ی
نه کوه - ره زای خوی لی بی - ده گپرنه وه، که گوتویه تی:
((عَطَّسَ رَجُلٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا شَاهِدٌ، فَقَالَ رَسُولُ

الله ﷻ: یرحمك الله، ثم عَطَسَ الثانيةُ أو الثالثة، فقال رسول الله ﷻ یرحمك الله، هذا رَجُلٌ مزكوم ... پیاویك له لای پیغهمبهر پژی و منیش لهوی ناماده بووم و ناگام لى بوو، پیغهمبهرى خوا ﷻ فه رموى: یرحمك الله، پاشان بۆ دووه مین و سى یه م جار پژی یه وه، دیسان پیغهمبهرى خوا ﷻ فه رموى: یرحمك الله، نهم پیاوه توشى هه لامهت بووه)).

له به رته وه گهر یه کیك له پاش سى جار پژی پى ناگوترى: یرحمك الله. وهك نین السنی له نه بوهوره بیره ده گپریته وه، كه ده لى: گویم له پیغهمبهرى خوا ﷻ بوو ده یه رموى: ((اذا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيُسَمِّهِ جَلِيسَهُ، وَاذَا زَادَ عَنْ ثَلَاثَةٍ فَهُوَ مَزْكَومٌ، وَلَا يُسَمِّتُ بَعْدَ ثَلَاثٍ: گهر یه کیك له نیوه پژی با نه وه ی له گه لى دانیشتووه، پى بلى: یرحمك الله، به لام گهر له سى جار زیاتر پژی نه وه تووشى هه لامهت بووه، یه کیكیش له پاش سى جار پژی، پى ناگوترى یرحمك الله.

ه- گەر نامسولمان پڑمی وا باشه پئی بلسی:
(یهدیکم الله):

ئەمەش وەك ئەبو داود و ترمذی لە ئەبو موسای
ئەشعەری - پەزای خۆی لیبی - دەگێڕیتەو، كە گوتیوەتی:
(كان اليهود يتعاطسون عند رسول الله ﷺ يرجون أن
يقول: يرحمك الله، فيقول: يهديكم الله ويصلح بالكم
... جوله كه كان له لای پیغه مبهری خوا ﷺ دەپڑمین و بە
ئاوات بون پیغه مبهەر ﷺ پئی یان بلسی: يرحمك الله، واتە:
خوا پەحمان پئی بکات. بەلام پیغه مبهری خوا ﷺ
دەیفەرمو: ((یهدیکم الله ويصلح بالکم))، واتە: خوا
هیدایەتتان بدات و ئەحوالتان باش بکات)).

و- گەر ئافرەتییکی نامەحرەم پڑمی، واباشتە، كە پئی
نەلسی: (یرحمك الله)

بۆچونی زۆر لە زاناو موحته هیدان ئەو هیە، گەر
ئافرەتییکی بیگانه (نامەحرەم) واتە: (جگە لە دایک و
خوشک و ژن و پووڕ و کچەزاو ژنی باوک) بیڑمی، کە راهەتی

هدیه به پادیه کی حرام که پیای بیگانه پی پی بلی: یرحمك الله. به لام گدر نافرته که پیر بوو نه و هیان قدینا که دیاره نه مهش بویه که راهه تی هدیه، تا ده رگای ریگا خوشکردنی گونا هو تاوان دا بخری.

نین الجوزی ده لی: له نیمام نه حمده دی کوری حه نبه له وه و هرمان گرتوه، که پیای کی خواناس و خواپه رست له لای سووه، جا ژنه که ی نیمام نه حمده پڑمیوه، پیاه خواناسه که ش پی پی گوتوه: یرحمك الله، نیمام نه حمده ش گوتویه تی: خواناسی کی نه زانه به وه ی، که که راهه تی هدیه به نافرته تی کی بیگانه بگوتری: یرحمك الله.

نه مانه ی باسکران سه باره ت به پڑمین بوو، به لام ناداب و ره فتای مسولمان له کاتی باوه شکدا به م شیوه یه ی خواره وه یه: ا- به گویره ی توانا نه هیلری باوه شک بیته وه و دم نه کردنه وه:

نم ناداب و ره فتاره ی نیستا باسی ده که مین، ناکاری کی جوانی نیسلامی کومه لایه تییه، که که سی لی نابویردری، که نه ویش باوه شکه.

دیاره له کاتی باوه شکدا دهم کردنه وه، شیوهی مرؤف
چهند ناشیرین ده کات و که سایه تی مرؤف دینیتته خواره وه.
جا بو نهم مه بهسته پیغه مبهری خوا ﷺ مهنه ج و
پیره وی داناوه، تا مسولمانان له نیو خویاندا پیاده ی بکن و
مناله کانیشیان لسی به هره مهنه بکن و به خه لکی
بسه لیتن، که نیسلامه تاکه بهرنامه ی شارستانیه ت و
رؤشنبیری، نه ک رؤژناوای به ناو رؤشنبیر.

نه بو هورهیره - ره زای خوای لیبتی - گوتویه تی:
پیغه مبهر ﷺ فەر مویه تی: (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَطَّاسَ، وَيَكْرَهُ
التَّثَاؤِبَ، فَإِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ وَحَمَدَ اللَّهَ تَعَالَى، كَانَ حَقًّا
عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ لَهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، وَأَمَّا
التَّثَاؤِبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَشَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَرُدَّهُ
مَا اسْتَطَاعَ، فَإِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا تَشَاءَبَ ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ:
خوای گه وره پڑمینى خوش دهوی و حهزی به باوه شك نیه،
گه ره یه کیک له نیوه پڑمی و گوتی: الحمد لله، نهوا له سه ر
هر مسولمانیکه، که گوی بیستیه تی پی تی بلتی: يَرْحَمُكَ
اللَّهُ، باوه شك هاتنه وه له لایه ن شهیتانه وه یه، جا گه ر

یه کیکتان باوهشکی هاته وه، با بیگه پینیتته وه به گویره ی توانا و نه هیللی باوهشکی بیتته وه. چونکه کاتیک یه کیک له نیوه باوهشکی دیتته وه، شهیتان گالته ی پی ده کات و پی پی ده که نی))^(۱).

ب- گهر باوهشک هات ده ست له سهر دهم دابنی:

نه مدش وهك موسلیم له نه بی سه عیدی خودری - په زای خوی لی بی - ده گپرتته وه، که گو تویه تی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فەر مو به تی: ((إِذَا تَشَاءَ بَ احَدِكُمْ فَلْيُمْسِكْ بِيَدِهِ عَلٰى فِىهِ فَاِنَّ الشَّيْطَانَ يُدْخِلُ: گهر یه کیک له نیوه باوهشکی هات، با ده ستی له سهر دهمی دابنی، چونکه شهیتان له ویوه ده چیتته ژوره وه)).

جا زور له زانا و موجته هیدان وای به باش ده زانن، که له کاتی باوهشک هاتن له نوژدا ده ست بخریته سهر دهم.

ج- ده نگ به رزنه کردنه وه له کاتی باوهشکدا:

وهك موسلیم و نه حمد و ترمذی گپراویانه ته وه، که

(۱) بوخاری گپراویه تیه وه.

پیتغه مبهری خوا ﷺ فەرمویەتی: ((إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْعَطَاسَ وَيَكْرَهُ التَّشَاؤِبَ فَإِذَا تَشَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَقُلْ هَاهُ... هَاهُ، فَإِنَّ ذَلِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يَضَعُكَ مِنْهُ... خَوَايَ گهوره پژمینی خوۆش دهوئ و هەزی له باو هەشك نیه، جا گەر یه کیکتان باو هەشکی هات، با نه لئی: ها ها، چونکه نه مه له شهیتانه وه یه و پئی پئی ده که نی)).

ئین السینی له عبداللہی کوری زوبهیره وه ده گێر پیته وه، که گوتویه تی: پیتغه مبهری خوا ﷺ فەرمویەتی: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَكْرَهُ رَفْعَ الصَّوْتِ بِالتَّشَاؤِبِ وَالْعَطَاسِ... خَوَايَ گهوره هەز به باویشک و پژمینی به ده ننگه وه ناکات)).

ئیتەر له کۆتاییدا داوا له گشت مسولمانیک ده که م، یه که میان له خۆمه وه، به م نه ده ب و ناکاره جوان و بهر پزانه ی ئیسلام، ناکار و کرده وه کافمانی پئی برازینینه وه و په یوه ندی کۆمه لایه تیمانی پئی به هیتز بکه یین.

هه لبه ت نه م نادابو یاساو ناکارانە ی ئیسلام، سه نگی مه حه کی مسولمانه، که ده توانی له کۆمه لگه که ییدا پیاده ی بکات و، به خه لکانی عه لمانی خو ناز به

پۆشنیبری، بسمییتی، که ئەم ئاکارو نادابانە پتوهری
 راسته قینهی پۆشنیبری و مهده نیه ته، نهك زانستیکی
 پوتی رهق و وشك.

داواکارم له خوای بهخشنده که دلّه کاغمان...
 کرده وه کاغمان... گوفتارمان.. ئاکارو رهوشتمان وا
 لی بکات به پیچی شهریهته بی وینه که ی خۆی بکاتو،
 گوناھو تاوانه کاغمان له سهر شان هه لگرتی و بیخاته سهر
 شانی موشریکان و کافران و دوژمنانی خۆی.

ئیمهش به بههشتی رازاوه و دلرفین شاد بکات.
 نامین.

سدرچاوه كان ؛

- ١- تربية الأولاد في الإسلام، د. عبدالله ناصر علوان.
- ٢- أدب المسلم في العبادات والمعاملات والعادات المعاصرة، محمد سعيد بيض.
- ٣- منهج التربية النبوية للطفل، محمد نور بن عبدالحفيظ سويد.
- ٤- آداب المسلم، عبدالرحيم ماردني، دار المحبة، دمشق.
- ٥- منهاج المسلم، أبو بكر جابر الجزائري.
- ٦- صلة الأرحام ثوابها وفضلها والتحذير من قطعها - مجدي محمد الشهاوي - الطبعة الأولى ١٩٩٩ مكتبة الإيمان للنشر والتوزيع

ناوهرۆك

- پیشه کی ۵
- نادابی تیسلامی له کۆمه لگا ۷
۱. نهدهبو ناکاری مسولمان له گهه خوادا. ۱۱
۲. نهدهبو ناکاری مسولمان له گهه پیغه مبهری خوادا ۲۳
۳. نهدهبو ناکاری مسولمان له گهه دایک و باوکی. ۳۲
۴. نهدهبو ناکاری مسولمان له گهه خزم و نزیکانی. ۴۶
۵. نهدهبو ناکاری مسولمان له میوانداری. ۵۵
۶. نهدهبو ناکاری مسولمان له به کارهیتانی ته له فزین و مویایلدا. ۶۱
۷. نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی نان خواردن. ۶۴
۸. نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی خواردنه وه دا. ۷۲
۹. نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی سلاو کردندا. ۷۶
۱۰. نهدهبو ناکاری مسولمان له مزلت و درگرتن. ۸۳
۱۱. نهدهبو ناکاری مسولمان له کۆپرو مه جلیسدا. ۹۳
۱۲. نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی قسه کردندا. ۱۰۱
۱۳. نهدهبو ناکاری مسولمان له گالته و سوعبه تدا. ۱۱۱
۱۴. نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی پهرۆزباییدا. ۱۱۹
۱۵. نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی سهردانی نه خۆشدا. ... ۱۲۶
۱۶. نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی تمعزیه دا. ۱۳۴

-
۱۷. ندهبیر ناکاری مسولمان له کاتی پڑمین و باوه شکنان. ۱۳۸
سمرچاوه کان ۱۴۹
نیسوه رۆک ۱۵۰